

Europeiska unionens officiella tidning

C 367

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

14 december 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 367/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 359, 7.12.2013

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 367/02

Mål C-280/11 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska unionens råd mot Access Info Europe, Republiken Grekland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Överklagande — Rätt till tillgång till institutionernas handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Artikel 4.3 första stycket — Skydd för institutionernas beslutsförfarande — Meddelande från rådets generalsekretariat beträffande förslag som lagts fram inom ramen för ett lagsiftningsförfarande för att omarbete förordning nr 1049/2001 — Delvis tillgång — Tillgång nekad till uppgifter avseende identiteten på de medlemsstater som lagt fram förslag)

2

2013/C 367/03

Mål C-510/11 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för installation och service av hissar och rulltrappor — Böter — meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden — Effektivt rättsmedel)

2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

2013/C 367/04	Mål C-533/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott — Underlåtelse att följa domen — Artikel 260 FEUF — Ekonomiska påföljder — Föreläggande att betala ett schablonbelopp och ett vite)	3
2013/C 367/05	Mål C-555/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias — Grekland) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis "SPATE", Panellinos Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseion (SEMA), Panellinos Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) mot Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados (Direktiv 2002/92 — Försäkringsförmedling — Undantag för verksamheter som bedrivs av ett försäkringsföretag eller en anställd som handlar på ett sådant företags ansvar — Möjlighet för den anställde att tillfälligt bedriva försäkringsförmedling — Yrkeskrav)	4
2013/C 367/06	Förenade målen C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 och C-640/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL m.fl. (C-640/11) (Begäran om förhandsavgörande — Skydd av ozonskiktet — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen — Metod för tilldelning av utsläppsrätter — Gratis tilldelning av utsläppsrätter)	4
2013/C 367/07	Mål C-22/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Prešove — Republiken Slovakien) — Katarína Haasová mot Rastislav Petrik, Blanka Holingová (Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 72/166/EEG — Artikel 3.1 — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Trafikolycka — En passagerares död — Rätt till ersättning för maka/make och minderårigt barn — Ideell skada — Skadestånd — Skada som omfattas av den obligatoriska försäkringen)	5
2013/C 367/08	Mål C-77/12 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Deutsche Post AG mot Europeiska kommissionen, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Överklagande — Statligt stöd — Kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan om ogiltigförklaring kan väckas — Rättsakter som avser att skapa bindande rättsverkningar — Tidigare beslut att inleda förfarande avseende samma åtgärder)	6
2013/C 367/09	Mål C-85/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — LBI hf, tidigare Landsbanki Islands hf, mot Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux (Begäran om förhandsavgörande — Rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut — Direktiv 2001/24/EG — Artiklarna 3, 9 och 32 — Nationell lagstiftning som ger rekonstruktionsåtgärder verkan motsvarande den som ett likvidationsförfarande har — Bestämmelse i lag om förbud mot att väcka talan vid domstol mot ett kreditinstitut, och om vilandeförklaring av mål i vilken sådan talan väckts, efter att ett moratorium har trätt i kraft)	6
2013/C 367/10	Mål C-95/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Dom varigenom domstolen fastställer fördragsbrott — Nationella bestämmelser enligt vilka en minoritetspost om 20 procent är förenad med vetorätt avseende vissa beslut som antas av Volkswagen AG:s aktieägare)	7

2013/C 367/11	Mål C-101/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland) — Herbert Schaible mot Land Baden-Württemberg (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Förordning (EG) nr 21/2004 — System för identifiering och registrering av får och getter — Skyldighet att införa elektronisk individuell identifiering — Skyldighet att föra anläggningsregister — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Näringsfrihet — Proportionalitet — Likabehandling)	7
2013/C 367/12	Förenade målen C-105/12–C-107/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Essent NV m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Egendomsordningar — Artikel 345 FEUF — Systemansvariga för distributionsystem för el och gas — Privatiseringsförbud — Förbud mot kopplingar till företag som producerar, levererar eller handlar med el eller gas — Förbud mot verksamhet som kan vara till nackdel för nätdriften)	8
2013/C 367/13	Mål C-137/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Rådets beslut 2011/853/EU — Europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång — Direktiv 98/84/EG — Rättslig grund — Artikel 207 FEUF — Gemensam handelspolitik — Artikel 114 FEUF — Inre marknaden)	8
2013/C 367/14	Mål C-151/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område — Införlivande av artiklarna 4.8, 7.2, 10.1 och 10.2 samt avsnitten 1.3 och 1.4 i bilaga V till direktiv 2000/60 — Regionsinterna och interregionala avrinningsområden — Artikel 149.3 in fine i den spanska konstitutionen — Kompletterande klausul)	9
2013/C 367/15	Mål C-175/12: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München — Tyskland) — Sandler AG mot Hauptzollamt Regensburg (Tullunion och gemensam tulltaxa — Förmånsbehandling för import av varor från stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) — Artiklarna 16 och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till Cotonouavtalet — Import av syntetfibrer från Nigeria till Europeiska unionen — Oegentligheter i varucertifikat EUR.1 som utfärdats av den exporterande statens behöriga myndigheter — Stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som anmälts till kommissionen — I efterhand utfärdade ersättningscertifikat — Tullkodex — Artiklarna 220 och 236 — Möjlighet att i efterhand tillämpa ett förmånsarrangemang som har upphört att gälla vid tidpunkten för ansökan om återbetalning — Villkor)	9
2013/C 367/16	Mål C-177/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg Luxembourg) — Caisse nationale des prestations familiales mot Salim Lachheb, Nadia Lachheb (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Familjeförmån — Barnpremie — Nationella bestämmelser enligt vilka en förmån beviljas utan ansökan i form av en barnpremie — Förbud mot sammanträffande av familjeförmåner)	10
2013/C 367/17	Mål C-180/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Stoilov i Ko EOOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (Begäran om förhandsavgörande — Det föreligger inte längre någon rättslig grund för det beslut som är i fråga vid den nationella domstolen — De ställda frågorna saknar relevans — Anledning saknas att döma i saken)	11

2013/C 367/18	Mål C-181/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) — Yvon Welte mot Finanzamt Velbert (Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 56 EG–58 EG — Arvsskatt — Arvlåtaren och arvtagaren har hemvist i tredjeland — Kvarlåtenskap — Fast egendom belägen i en medlemsstat — Rätt till grundavdrag på beskattningsunderlaget — Olika behandling av personer som har hemvist i landet och personer som saknar hemvist i landet) 11	11
2013/C 367/19	Mål C-184/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mot Navigation Maritime Bulgare (Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelse — Artiklarna 3 och 7.2 — Parternas lagval genom avtal — Gränser — Internationellt tvingande regler — Direktiv 86/653/EEG — Självständiga handelsagenter — Avtal om försäljning eller köp av varor — Agenturavtal som sägs upp av huvudmannen — Nationell lagstiftning som införlivar ett direktiv i vilken det föreskrivs ett skydd som går längre än minimikraven enligt direktivet och i vilken det även föreskrivs ett skydd för handelsagenter i samband med avtal om tillhandahållande av tjänster) 12	12
2013/C 367/20	Mål C-203/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacks AB mot Naturvårdsverket (Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsätter för växthusgaser — Avgift för överskridande utsläpp — Begreppet ”överskridande utsläpp” — Likställande med ett åsidosättande av skyldigheten att inom den i direktivet föreskrivna fristen överlämna tillräckligt många utsläppsätter för att täcka utsläppen under det föregående året — Faktiskt innehav av icke överlämnade utsläppsätter utgör inte grund för dispens utom vid force majeure — Avgiften kan inte justeras — Proportionalitet) 12	12
2013/C 367/21	Mål C-210/12: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht — Tyskland) — Sumitomo Chemical Co. Ltd mot Deutsches Patent- und Markenamt (Patenträtt — Växtskyddsmedel — Tillägsskydd — Förordning (EG) nr 1610/96 — Direktiv 91/414/EEG — Nödgodkännande för försäljning enligt artikel 8.4 i direktivet) 13	13
2013/C 367/22	Förenade målen C-214/12 P, C-215/12 P och C-223/12 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG och Republiken Österrike mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Statligt stöd — Stöd som förklarats olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden — Stöd som beviljats koncernen Grazer Wechselseitige (GRAWE) inom ramen för privatiseringen av Bank Burgenland AG — Fastställande av marknadspriset — Anbudsförfarande — Otillåtna villkor som inte har påverkat det högsta anbudet — Kriteriet om en privat säljare — Åtskillnad mellan statens skyldigheter i egenskap av myndighetsutövare och i egenskap av aktieägare — Missuppfattning av bevisning — Motiveringsskyldighet) 14	14
2013/C 367/23	Mål C-218/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — Lokman Emrek mot Vlado Sabranovic (Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 15.1 c — Behörighet vid konsumenttvister — Eventuell begränsning av behörigheten till distansavtal — Orsakssamband mellan å ena sidan den kommersiella verksamhet eller den yrkesverksamhet som via internet riktas till den medlemsstat där konsumenten har hemvist och, å andra sidan, avtalets ingående) 14	14
2013/C 367/24	Mål C-220/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) — Andreas Ingemar Thiele Meneses mot Region Hannover (Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och att uppehålla sig — Medborgare i en medlemsstat — Studier i en annan medlemsstat — Beviljande av studiestöd — Krav på stadigvarande bosättning — Utbildningsorten måste vara belägen i den stat i vilken sökanden har stadigvarande bosättning eller i en grannstat — Begränsat undantag — Särskilda omständigheter i sökandens fall) 15	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 367/25	Mål C-263/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Statligt stöd — Kommissionens beslut om återkrävande av stöd — Underlåtenhet att följa domen)	15
2013/C 367/26	Mål C-275/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) — Samantha Elrick mot Bezirksregierung Köln (Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och att uppehålla sig — Medborgare i en medlemsstat — Studier i en annan medlemsstat — Studiebidrag — Villkor — Utbildningens längd ska vara minst två år — Utbildningen ska leda fram till ett intyg om yrkesbehörighet)	16
2013/C 367/27	Mål C-276/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud — Republiken Tjeckien) — Jiří Sabou mot Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (Direktiv 77/799/EEG — Ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas myndigheter i fråga om direkt beskattning — Utbyte av upplysningar på begäran — Skatteförfarande — Grundläggande rättigheter — Begränsning av den anmodande medlemsstatens och den tillfrågade medlemsstatens skyldigheter gentemot den skattskyldige — Skyldighet att underrätta den skattskyldige om att begäran om bistånd har framställts föreligger inte — Skyldighet att bereda den skattskyldige tillfälle att delta vid vittnesförhör föreligger inte — Rätt för den skattskyldige att ifrågasätta de upplysningar som utbyts — Minimikrav på innehållet i de upplysningar som utbyts)	16
2013/C 367/28	Mål C-277/12: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Lettland) — Vitālijs Drozdovs mot AAS "Baltikums" (Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 72/166/EEG — Artikel 3.1 — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Trafikolycka — Minderårig sökande vars föräldrar omkommit — Barnets rätt till ersättning — Ideell skada — Ersättning — Den obligatoriska försäkringens omfattning)	17
2013/C 367/29	Mål C-291/12: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Tyskland) — Michael Schwarz mot Stadt Bochum (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Biometriskt pass — Fingeravtryck — Förordning (EG) nr 2252/2004 — Artikel 1.2 — Giltighet — Rättslig grund — Antagningsförfarande — Artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till respekt för privatlivet — Rätt till skydd för personuppgifter — Proportionalitet)	17
2013/C 367/30	Mål C-344/12: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som Republiken Italien beviljat Alcoa Trasformazioni — Kommissionens beslut 2010/460/EG i vilket det slås fast att stödet är olagligt och att det ska återkrävas — Underlåtenhet att följa beslutet inom den föreskrivna fristen)	18
2013/C 367/31	Mål C-391/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH mot Stuttgarter Wochenblatt GmbH (Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Personkrets som omfattas av tillämpningsområdet — Vilsedande underlåtenhet i samband med annonser i redaktionell form — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken publicering mot ersättning enbart är tillåten om ordet annons ("Anzeige") anges — Fullständig harmonisering — Strängare åtgärder — Pressfrihet)	18
2013/C 367/32	Mål C-431/12: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumänien) — Agenția Națională de Administrare Fiscală mot SC Rafinăria Steaua Română SA (Beskattning — Mervärdesskatt — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt genom kvittning — Upphävande av beslut om kvittning — Skyldighet att betala dröjsmålsränta till den beskattningsbara personen)	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 367/33	Mål C-440/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf (Beskattning — Mervärdesskatt — Hasardspel eller spel om pengar — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken drift av spelautomater med begränsade vinstmöjligheter påförs såväl mervärdesskatt som en särskild avgift — Tillåtet — Beskattningsunderlag — Möjlighet för den beskattningsbara personen att övervältra mervärdesskatten)	19
2013/C 367/34	Mål C-519/12: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Kúria — Ungern) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mot Hochtiel Solution AG (Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5.1 a — Begreppet "avtal")	20
2013/C 367/35	Mål C-597/12 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Isdin, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bial-Portela & Ca SA (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ZEBEXIR — Det äldre ordmärket ZEBINIX — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet)	20
2013/C 367/36	Mål C-470/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 2 september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság	21
2013/C 367/37	Mål C-497/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederländerna) den 16 september 2013 — Froukje Faber mot Autobedrijf Hazet Ochten BV	21
2013/C 367/38	Mål C-499/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16 september 2013 — Marian Macikowski — i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Chojnicach mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku	22
2013/C 367/39	Mål C-500/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16 september 2013 — Gmina Międzyzdroje mot Ministrowi Finansów	23
2013/C 367/40	Mål C-512/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 25 september 2013 — X, övrig part: Staatssecretaris van Financiën	23
2013/C 367/41	Mål C-514/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München I (Tyskland) den 26 september 2013 — Ettayebi Bouzalmate mot Kreisverwaltung Kleve	23
2013/C 367/42	Mål C-516/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 september 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca mot Knoll International S.p.A.	24
2013/C 367/43	Mål C-518/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 26 september 2013 — The Queen på begäran av Eventech Ltd mot The Parking Adjudicator	24
2013/C 367/44	Mål C-522/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol (Spanien) den 1 oktober 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA mot Concello de Ferrol	25
2013/C 367/45	Mål C-524/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 3 oktober 2013 — Eycke Braun mot Land Baden-Württemberg	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 367/46	Mål C-528/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif de Strasbourg (Frankrike) den 8 oktober 2013 — Geoffrey Léger mot Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang	25
2013/C 367/47	Mål C-542/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 17 oktober 2013 — Mohamed M'Bodj mot Conseil des ministres	26
Tribunalen		
2013/C 367/48	Mål T-512/09: Tribunalens dom av den 5 november 2013 — Rusal Armenal mot rådet (Dumpning — Import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Kina — Armeniens anslutning till WTO — Status som företag som verkar i en marknadsekonomi — Artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96 — Förenlighet med antidumpningsavtalet — Artikel 277 FEUF)	27
2013/C 367/49	Mål T-378/12: Tribunalens dom av den 5 november 2013 — Capitalizaciones Mercantiles mot harmoniseringsbyrån — Leineweber (X) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket X — Det äldre gemenskapsfigurmärket X — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Det äldre varumärkets särskiljningsförmåga — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	27
2013/C 367/50	Mål T-451/12: Tribunalens beslut av den 24 oktober 2013 — Stromberg Menswear mot harmoniseringsbyrån — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (Gemenskapsvarumärke — Upphävandeförfarande — Det äldre gemenskapsordmärket STORMBERG — Innehavaren avstår från det omtvistade varumärket — Beslut om att avsluta upphävandeförfarandet — Ansökan om återställande av ett tidigare tillstånd, vilket rubbats (restitutio in integrum) — Motiveringsskyldighet — Artikel 58.1, artikel 76.1 och artikel 81.1 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)	28
2013/C 367/51	Mål T-457/12: Tribunalens beslut av den 24 oktober 2013 — Stromberg Menswear mot harmoniseringsbyrån — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (Gemenskapsvarumärke — Gemenskapsordmärket STORMBERG — Talan mot ett beslut avseende en begäran om omvandling av ett gemenskapsvarumärke till ansökningar om nationella varumärken — Ärendet kan inte upptas till prövning i överklagandenämnden — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	28
2013/C 367/52	Mål T-403/13: Talan väckt den 2 augusti 2013 — APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA mot Europeiska kommissionen	28
2013/C 367/53	Mål T-409/13: Talan väckt den 2 augusti 2013 — Companhia Previdente och Socitrel mot kommissionen	30
2013/C 367/54	Mål T-439/13: Talan väckt den 20 augusti 2013 — Mohammed Moghaddami Fard mot rådet	31
2013/C 367/55	Mål T-512/13 P: Överklagande ingett den 20 september 2013 av AN av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 juli 2013 i mål F-111/10, AN mot kommissionen	31
2013/C 367/56	Mål T-528/13: Talan väckt den 30 september 2013 — Kenzo mot harmoniseringsbyrån — Tsujimoto (KENZO ESTATE)	32
2013/C 367/57	Mål T-535/13: Talan väckt den 7 oktober 2013 — Vakoma mot harmoniseringsbyrån — VACOM (VAKOMA)	32

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 367/58	Mål T-537/13: Talan väckt den 4 oktober 2013 — Roeckl Sporthandschuhe mot harmoniseringsbyrån — Roeckl Handschuhe & Accessoires (formen av en hand)	33
2013/C 367/59	Mål T-543/13: Talan väckt den 4 oktober 2013 — Three-N-Products mot harmoniseringsbyrån — Munindra (PRANAYUR)	33
2013/C 367/60	Mål T-546/13: Talan väckt den 20 oktober 2013 — Šumelj m.fl. mot Europeiska unionen	34
2013/C 367/61	Mål T-547/13: Talan väckt den 8 oktober 2013 — Rosian Express mot harmoniseringsbyrån (formen på en ask)	34
2013/C 367/62	Mål T-548/13: Talan väckt den 15 oktober 2013 Aderans mot harmoniseringsbyrån mot harmoniseringsbyrån — Ofer (VITALHAIR)	35
2013/C 367/63	Mål T-549/13: Talan väckt den 14 oktober 2013 — Frankrike mot kommissionen	35
2013/C 367/64	Mål T-551/13: Talan väckt den 15 oktober 2013 — Radecki mot harmoniseringsbyrån — Vamed (AKTIVAMED)	36
2013/C 367/65	Mål T-553/13: Talan väckt den 17 oktober 2013 — European Dynamics Luxembourg och Evropaiki Dynamiki mot Europeiska gemensamma företaget för lter och utveckling av fusionsenergi	36
2013/C 367/66	Mål T-556/13: Talan väckt den 22 oktober 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV mot harmoniseringsbyrån	37
2013/C 367/67	Mål T-561/13: Talan väckt den 24 oktober 2013 — Konungariket Spanien mot kommissionen	37
2013/C 367/68	Mål T-563/13: Talan väckt den 24 oktober 2013 — Belgien mot kommissionen	38
2013/C 367/69	Mål T-570/13: Talan väckt den 25 oktober 2013 — Agriconsulting Europe mot kommissionen	38

Personaldomstolen

2013/C 367/70	Mål F-91/13: Talan väckt den 19 september 2013 — ZZ mot kommissionen	40
2013/C 367/71	Mål F-96/13: Talan väckt den 23 september 2013 — ZZ mot kommissionen	40
2013/C 367/72	Mål F-98/13: Talan väckt den 3 oktober 2013 — ZZ mot parlamentet	40
2013/C 367/73	Mål F-99/13: Talan väckt den 4 oktober 2013 — ZZ mot ECB	41
2013/C 367/74	Mål F-101/13: Talan väckt den 7 oktober 2013 — ZZ mot Europeiska utrikestjänsten	41
2013/C 367/75	Mål F-103/13: Talan väckt den 14 oktober 2013 — ZZ mot EMA	41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 367/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 359, 7.12.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 352, 30.11.2013

EUT C 344, 23.11.2013

EUT C 336, 16.11.2013

EUT C 325, 9.11.2013

EUT C 313, 26.10.2013

EUT C 304, 19.10.2013

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska unionens råd mot Access Info Europe, Republiken Grekland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-280/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Rätt till tillgång till institutionernas handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Artikel 4.3 första stycket — Skydd för institutionernas beslutsförfarande — Meddelande från rådets generalsekretariat beträffande förslag som lagts fram inom ramen för ett lagstiftningsförfarande för att omarbete förordning nr 1049/2001 — Delvis tillgång — Tillgång nekad till uppgifter avseende identiteten på de medlemsstater som lagt fram förslag)

(2013/C 367/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och C. Fekete)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek och D. Hadroušek), Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och N. Rouam)

Övriga parter i målet: Access Info Europe (ombud: av O. Brouwer och J. Blockx, advokaten), Republiken Grekland, (ombud: E.-M. Mamouna och K. Boskovits), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Part som har intervenerat till stöd för Access Info Europe: Europaparlamentet, (ombud: A. Caiola och M. Dean)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 22 mars 2011 — i mål T-233/09, Access Info Europe mot rådet, genom vilken tribunalen ogiltigförklarade rådets beslut av den 26 februari 2009 om delvis avslag på sökandens begäran om tillgång till en handling skapad av rådets sekretariat för

informationsgruppen (dokument nr 16338/08) avseende ett förslag till förordning av Europaparlamentet och rådet, om allmän tillgänglighet av dokument från Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Europeiska unionens råd ska ersätta Access Info Europes rättegångskostnader.
3. Republiken Tjeckien, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 238, 13.8.2011.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV mot Europeiska kommissionen

(Mål C-510/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för installation och service av hissar och rulltrappor — Böter — meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden — Effektivt rättsmedel)

(2013/C 367/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (ombud: T. Vinje, solicitor, samt D. Paemen, avocat och A. Tomtsis, dikigoros)

Motpart: Europeiska kommissionen (ombud: E. Gippini Fournier och R. Sauer)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål-T-151/07, Kone m.fl. mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring eller nedsättning av de böter som klagandena ålagts att betala i kommissionens beslut K(2007) 512 slutlig av den 21 februari 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/E-1/38.823 — PO/Hissar och rulltrappor), beträffande en konkurrensbegränsande samverkan på marknaden för installation och service av hissar och rulltrappor i Belgien, Tyskland, Luxemburg och Nederländerna avseende manipulation av anbuds förfaranden, uppdelning av marknader, fastställande av priser, tilldelande av projekt och avtal samt utbyte av information

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Kone Oyj, Kone GmbH och Kone BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 362, 10.12.2011

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-533/11) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott — Underlåtelse att följa domen — Artikel 260 FEUF — Ekonomiska påföljder — Föreläggande att betala ett schablonbelopp och ett vite)

(2013/C 367/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wils, A. Marghelis och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet, M. Neumann och T. Materne, biträdda av A. Lepièce, E. Gillet, J. Bouckaert och H. Viaene, avocats)

Parter som har intervenerat till stöd för svaren: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Ombud: C. Murrell, biträdd av D. Anderson, QC)

Saken

Fördragsbrott — Otillräckliga åtgärder för att följa domstolens dom av den 8 juli 2004 i mål C-27/03, kommissionen mot Belgien (ej publicerad i rättsfallssamlingen) angående underlåtenheten att inom den föreskrivna fristen införliva bestämmelserna i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, s. 40, svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93) — Åsidosättande av artiklarna 3.1 (andra meningen), och 5.2 och 5.3 i direktivet — Beräkning av sanktioner: betalning av både ett löpande vite och ett schablonbelopp

Domslut

1. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta samliga de åtgärder som krävs för att följa den dom som domstolen meddelade den 8 juli 2004 i mål C-27/03, kommissionen mot Belgien, i vilken det konstaterades att nämnda medlemsstat har åsidosatt artiklarna 3 och 5 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27 februari 1998.
2. Konungariket Belgien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett schablonbelopp på 10 miljoner euro.
3. För det fall det fördragsbrott som fastställts i punkt 1 fortgår den dag då domen i förevarande mål meddelas, ska Konungariket Belgien till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett vite på 859 404 euro för varje halvår som dröjsmålet med att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien består, räknat från den dag då domen i förevarande mål meddelas tills dess att domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien har följts fullt ut. Det faktiska beloppet ska beräknas i slutet av varje sexmånadersperiod genom att totalbeloppet för sådana perioder minskas med en procentsats motsvarande den andel personekvivalenter som har bringats i överensstämmelse med domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, fram till slutet av en sådan period, i förhållande till antalet personekvivalenter som inte har bringats i överensstämmelse med nämnda dom den dag då domen i förevarande mål meddelas.
4. Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.
5. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 25 av den 28.01.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias — Grekland) — Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis "SPATE", Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) mot Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Mål C-555/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2002/92 — Försäkringsförmedling — Undantag för verksamheter som bedrivs av ett försäkringsföretag eller en anställd som handlar på ett sådant företags ansvar — Möjlighet för den anställde att tillfälligt bedriva försäkringsförmedling — Yrkeskrav)

(2013/C 367/05)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis "SPATE", Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Motpart: Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Symboulio tis Epikrateias — Tolkning av artikel 2.3 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling — Begreppet försäkringsförmedling — Undantag för verksamheter som bedrivs av ett försäkringsföretag eller av en anställd i ett försäkringsföretag som handlar på ett sådant företags ansvar — Räckvidd

Domslut

Bestämmelserna i artikel 2.3 andra stycket jämförd med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ska tolkas så, att de utgör hinder för att en anställd vid ett försäkringsföretag som inte har de kvalifikationer som krävs enligt sistnämnda bestämmelse, tillfälligt och inte som huvudsaklig yrkesverksamhet, bedriver försäkringsförmedling när

den anställde inte handlar inom ramen för ett underordnat anställningsförhållande till företaget, men företaget ändå utövar tillsyn över den anställdes verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 25, 28.1.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL m.fl. (C-640/11)

(Förenade målen C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 och C-640/11) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd av ozonskiktet — System för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen — Metod för tilldelning av utsläppsätter — Gratis tilldelning av utsläppsätter)

(2013/C 367/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Iberdrola S.A, Gas Natural SDG SA,

ytterligare deltagare i rättegången: Administración del Estado m.fl. (C-566/11),

Klagande: Gas Natural SDG. SA,

ytterligare deltagare i rättegången: Endesa SA m.fl. (C-567/11),

Klagande: Tarragona Power SL,

ytterligare deltagare i rättegången: Gas Natural SDG SA m.fl. (C-580/11),

Klagande: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

ytterligare deltagare i rättegången: Administración del Estado m.fl. (C-591/11),

Klagande: Bahía de Bizcaia Electricidad SL,

ytterligare deltagare i rättegången: Gas Natural SDG SA m.fl. (C-620/11),

Klagande: E.ON Generación SL m.fl. (C-640/11)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Supremo — Tolkning av artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32) — Skydd av ozonskiktet — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen — Metod för tilldelning av utsläppsrätter — Gratis tilldelning av utsläppsrätter

Domslut

Artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, ska tolkas så att den inte utgör något hinder för att tillämpa bestämmelser i nationell lagstiftning, såsom de som är aktuella i målen vid den nationella domstolen, som har till syfte och verkan att sänka ersättningen för elproduktion med ett belopp som motsvarar den höjning av ersättningen som uppkommit till följd av att värdet av de utsläppsrätter som tilldelats gratis har inkluderats, i form av en ökad produktionskostnad, i priset för försäljningsanbudet på grossistmarknaden för el.

⁽¹⁾ EUT C 25, 28.01.2012
EUT C 39, 11.02.2012

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Prešove — Republiken Slovakien) — Katarína Haasová mot Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Mål C-22/12) ⁽¹⁾

(Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 72/166/EEG — Artikel 3.1 — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Trafikolycka — En passagerares död — Rätt till ersättning för maka/make och minderårigt barn — Ideell skada — Skadestånd — Skada som omfattas av den obligatoriska försäkringen)

(2013/C 367/07)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Katarína Haasová

Motpart: Rastislav Petrík och Blanka Holingová

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Krajský súd v Prešove — Tolkning av artikel 1 i rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 129, s. 33; svensk specialutgåva, område 13, volym 19, s. 189) och artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111) — Omfattning av den obligatoriska försäkringens skydd i förhållande till tredje man — Nationella bestämmelser enligt vilka ersättning inte utgår för ideell skada

Domslut

Artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, artikel 1.1 och 1.2 i rådets direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 och artikel 1 första stycket i rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemstaternas lagar och andra författningar om motorfordon ska tolkas så att den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon ska omfatta ersättning för ideell skada som lidits av närstående till personer som har omkommit vid en trafikolycka, i den mån sådan ersättning ska utgå till följd av den försäkrades civilrättsliga ansvar enligt den nationella rätt som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 98, 31.3.2012

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Deutsche Post AG mot Europeiska kommissionen, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Mål C-77/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan om ogiltigförklaring kan väckas — Rättsakter som avser att skapa bindande rättsverkningar — Tidigare beslut att inleda förfarande avseende samma åtgärder)

(2013/C 367/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Post AG (ombud: J. Sedemund och T. Lübbig, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B. Martenczuk och T. Maxian Rusche), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (ombud: T. Ottervanger och E. Henny, advokat)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 8 december 2011 i mål T-421/07, Deutsche Post mot kommissionen, i vilken tribunalen avvisade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 september 2007 att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG med avseende på det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat Deutsche Post AG (statligt stöd C 36/07 (ex NN 25/07)) — Åsidosättande av artikel 263 fjärde stycket FEUF och rätten till ett effektivt rättsmedel — Felaktig tolkning av principerna om god förvaltnings sed, berättigade förväntningar och rättssäkerhet — Otillräcklig motivering i tribunalens dom

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 8 december 2011 i mål T-421/07, Deutsche Post mot kommissionen, upphävs.
2. Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
3. Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — LBI hf, tidigare Landsbanki Islands hf, mot Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

(Mål C-85/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut — Direktiv 2001/24/EG — Artiklarna 3, 9 och 32 — Nationell lagstiftning som ger rekonstruktionsåtgärder verkan motsvarande den som ett likvidationsförfarande har — Bestämmelse i lag om förbud mot att väcka talan vid domstol mot ett kreditinstitut, och om vilande-förklaring av mål i vilken sådan talan väckts, efter att ett moratorium har trätt i kraft)

(2013/C 367/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LBI hf, tidigare Landsbanki Islands hf

Motpart: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artiklarna 3, 9 och 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, s. 15) — Myndigheter med behörighet att vidta åtgärder för rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut — Administrativa eller rättsliga myndigheter — Tillåtlighet av åtgärder som följer direktiv lagstiftningen i en Efta-medlemsstat — Lag som är tillämplig i pågående rättegångar avseende tillgångar i ett kreditinstitut vilka är belägna i en medlemsstat — Inverkan på tillämpningen i en medlemsstat av en lagbestämmelse i en annan medlemsstat som innebär förbud mot eller uppskov med alla rättshandlingar mot ett kreditinstitut efter att ett moratorium har trätt i kraft, för det fall att säkerhetsåtgärder har vidtagits före beslutet om moratorium

Domslut

1. Artiklarna 3 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ska tolkas så, att åtgärder för rekonstruktion eller likvidation av ett finansinstitut, såsom de som grundar sig på övergångsbestämmelserna i punkt II i lag nr 44/2009 av den 15 april 2009, ska anses som åtgärder beslutade av administrativa eller rättsliga myndigheter i den mening som avses i dessa artiklar, med hänsyn till att nämnda övergångsbestämmelser endast har verkan genom beslut av domstol om moratorium för kreditinstitut.

2. Artikel 32 i direktiv 2001/24 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en nationell bestämmelse såsom artikel 98 i lag nr 161/2002 av den 20 december 2002 om finansinstitut, i dess lydelse enligt lag nr 129/2008 av den 13 november 2008, som innebär förbud mot eller vilandeförklaring av varje talan i domstol mot ett finansinstitut som omfattas av ett moratorium, får följder för säkerhetsåtgärder, som de som är i fråga i det nationella målet, som vidtagits i en annan medlemsstat före beslutet om moratorium.

(¹) EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-95/12) (¹)

(Fördragsbrott — Dom varigenom domstolen fastställer fördragsbrott — Nationella bestämmelser enligt vilka en minoritetspost om 20 procent är förenad med vetorätt avseende vissa beslut som antas av Volkswagen AG:s aktieägare)

(2013/C 367/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och G. Braun)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller och J. Kemper)

Saken

Fördragsbrott — Otilräckliga åtgärder för att följa domstolens dom av den 23 oktober 2007 i mål C-112/05, kommissionen mot Tyskland, om åsidosättande av artikel 56.1 EG — Nationell lagstiftning i vilken det undantagsvis föreskrivs att vissa beslut av aktieägarna i Volkswagen SA förutsätter mer än 80 procent av rösterna vilket innebär att delstaten Niedersachsen, som innehar 20 procent av aktierna, kan blockera nämnda beslut — Beräkning av påföljder: Betalning av båda löpande vite och ett schablonbelopp

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnader.

(¹) EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland) — Herbert Schaible mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-101/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Förordning (EG) nr 21/2004 — System för identifiering och registrering av får och getter — Skyldighet att införa elektronisk individuell identifiering — Skyldighet att föra anläggningsregister — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Näringsfrihet — Proportionalitet — Likabehandling)

(2013/C 367/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Herbert Schaible

Motpart: Land Baden-Württemberg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Stuttgart — Fråga huruvida artiklarna 3.1, 4.2, 5.1 och 9.3 första stycket i rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EGT L 5, s. 8), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1560/2007 av den 17 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 21/2004 (EUT L 340, s. 25) är giltiga med hänsyn till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i synnerhet artiklarna 15.1 och 16 i denna — Fråga huruvida det är proportionerligt att vad gäller får och getter registrera varje enskilt djur

Domslut

Vid prövningen av de frågor som ställts har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artiklarna 3.1, 4.2, 5.1 och 9.3 första stycket i rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 933/2008 av den 23 september 2008.

(¹) EUT C 133, 5.5.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staat der Nederlanden mot Essent NV m.fl.

(Förenade målen C-105/12–C-107/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Egendomsordningar — Artikel 345 FEUF — Systemansvariga för distributionssystem för el och gas — Privatiseringsförbud — Förbud mot kopplingar till företag som producerar, levererar eller handlar med el eller gas — Förbud mot verksamhet som kan vara till nackdel för nätdriften)

(2013/C 367/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staat der Nederlanden

Motparter: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12), Eneco Holding NV (C-106/12) och Delta NV (C-107/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artiklarna 63 FEUF och 345 FEUF — Restriktioner av den fria rörligheten för kapital — Egendomsordningar — Begrepp — Nationell lagstiftning innehållande ett absolut förbud mot privatisering av bolag som är ansvariga för energidistributionsnät

Domslut

1. Artikel 345 FEUF ska tolkas så, att den omfattar en ordning med ett privatiseringsförbud, såsom den som är i fråga i de nationella målen och som innebär att aktier i en systemansvarig för distributionssystem för el eller gas som är verksam i Nederländerna måste innehas, direkt eller indirekt, av de statliga, regionala eller kommunala myndigheter som anges i den nationella lagstiftningen. Denna tolkning medför dock inte att artikel 63 FEUF inte är tillämplig på sådana nationella bestämmelser som de som är i fråga i det nationella målet, som förbjuder privatisering av systemansvariga för distributionssystem för el eller gas, eller som dels förbjuder kopplingar i form av ägande eller kontroll mellan å ena sidan bolag som ingår i en koncern i vilken en systemansvarig för distributionssystem för el och gas som är verksam i Nederländerna också ingår och å andra sidan bolag som ingår i en koncern i vilken ett företag som producerar, levererar eller handlar med el eller gas i landet också ingår, dels förbjuder den systemansvarige och den koncern som denne ingår i att utföra handlingar och bedriva verksamheter som kan vara till nackdel för driften av det aktuella nätet.

2. Vad gäller den ordning med ett privatiseringsförbud som är i fråga i de nationella målen, och som omfattas av artikel 345 FEUF, kan de syften som ligger bakom lagstiftarens val av egendomsordning beaktas såsom tvingande skäl av allmänintresse, vilka kan motivera hindret för den fria rörligheten för kapital. Vad gäller de övriga förbuden kan syftena att motverka korssubventionering i vid mening, inklusive utbyte av strategisk information, att skapa insyn på el- och gasmarknaden och att förhindra konkurrensnedvridning — i egenskap av tvingande skäl av allmänintresse — motivera att den fria rörligheten för kapital begränsas genom sådana nationella bestämmelser som de som är i fråga i de nationella målen.

⁽¹⁾ EUT C 151, 26.5.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-137/12) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Rådets beslut 2011/853/EU — Europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång — Direktiv 98/84/EG — Rättslig grund — Artikel 207 FEUF — Gemensam handelspolitik — Artikel 114 FEUF — Inre marknaden)

(2013/C 367/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Cujjo, I. Rogalski, R. Vidal Puig och D. Stefanov)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, J.-P. Hix och H. Legal)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europaparlamentet (ombud: D. Warin och J. Rodrigues)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szpunar), Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels, M. Bulterman och M. de Ree), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, N. Rouam och D. Colas); Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och C. Stege.), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: A. Robinson, biträdd av G. Facenna, barrister)

Saken

Talan om ogiltigförklaring — Rådets beslut 2011/853/EU av den 29 november 2011 om undertecknande på unionens vägnar av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång (EUT L 336, s. 1) — Val av rättslig grund — Ersättning av den föreslagna rättsliga grunden på området för den gemensamma handelspolitiken med en annan grund som hänför sig till upprättandet av den inre marknaden och dess funktion — Syfte att främja tjänster som bygger på villkorad tillgång mellan unionen och andra europeiska länder — Åsidosättande av unionens exklusiva externa befogenhet

Domslut

1. Rådets beslut 2011/853/EU av den 29 november 2011 om undertecknande på unionens vägnar av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ogiltigförklaras.
2. Verkningarna av beslut 2011/853 ska bestå till dess att ett nytt beslut som antas med stöd av korrekt rättslig grund har trätt i kraft, vilket ska ske inom skälig tid, dock senast inom sex månader.
3. Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
4. Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Republiken Polen, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 151, 26.5.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-151/12) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område — Införlivande av artiklarna 4.8, 7.2, 10.1 och 10.2 samt avsnitten 1.3 och 1.4 i bilaga V till direktiv 2000/60 — Regionsinterna och interregionala avrinningsområden — Artikel 149.3 in fine i den spanska konstitutionen — Kompletterande klausul)

(2013/C 367/14)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Valero Jordana, E. Manhaeve och B. Simon)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 4.8, 7.2, 10.1 och 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1) samt avsnitten 1.3 och 1.4 i bilaga V till det direktivet — Miljömål — Vattenresurser som används för uttag av dricksvatten — Ytvatten — Gemensamma avrinningsområden

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att införliva artiklarna 4.8, 7.2, 10.1 och 10.2 samt avsnitt 1.3 och underavsnitt 1.4.1 punkterna i–iii i bilaga V till detta direktiv, till vilken bilaga det hänvisas i artikel 8.2 i direktivet, vad gäller regionsinterna avrinningsområden utanför Katalonien, och artiklarna 7.2, 10.1 och 10.2 i direktiv 2000/60, vad gäller regionsinterna avrinningsområden i Katalonien.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 174, av den 16.06.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München — Tyskland) — Sandler AG mot Hauptzollamt Regensburg

(Mål C-175/12) (¹)

(Tullunion och gemensam tulltaxa — Förmånsbehandling för import av varor från stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) — Artiklarna 16 och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till Cotonouavtalet — Import av syntetfibrer från Nigeria till Europeiska unionen — Oegentligheter i varucertifikat EUR.1 som utfärdats av den exporterande statens behöriga myndigheter — Stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som anmälts till kommissionen — I efterhand utfärdade ersättningscertifikat — Tullkodex — Artiklarna 220 och 236 — Möjlighet att i efterhand tillämpa ett förmånsarrangemang som har upphört att gälla vid tidpunkten för ansökan om återbetalning — Villkor)

(2013/C 367/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sandler AG

Motpart: Hauptzollant Regensburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht München — Tolkning av artikel 236.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1), av artikel 889.1 andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) i sin ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 (EUT L 62, s. 6) samt artiklarna 16 och 32 i första protokollet till bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, s. 3) — Import av syntetfibrer från Nigeria till Europeiska unionen — Möjlighet att i efterhand tillämpa en förmånstullsats som inte längre gällde när ansökan om återbetalning gavs in — Varan importerades vid en tidpunkt då förmånstullsatsen fortfarande gällde men tillämpning av förmånstullsatsen vägrades på grund av att en stämpel inte överensstämde med mönsterstämpeln som meddelats kommissionen på varucertifikatet EUR.1.

Domslut

1. Artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess senaste lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att begära återbetalning av tull i de fall förmånsbehandling har begärts och beviljats i samband med att varorna övergick till fri omsättning och importstatens myndigheter först senare, i samband med en efterkontroll som gjorts efter det att förmånstullsatsen inte längre gällde och den normala tullsatsen hade återinförts, har tagit ut mellanskillnaden i förhållande till den tull som gällde för varor med ursprung i tredjeland.
2. Artiklarna 16.1 b och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000, vilket godkännts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2003/159/EG av den 19 december 2002, ska tolkas på så sätt, att importstatens tullmyndigheter, om det vid en efterkontroll visar sig att ett varucertifikat EUR.1 har påtecknats med en stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som exportstatens myndigheter har anmält, kan avvisa detta certifikat och återlämna det till importören så att denna kan få ett certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 b i detta protokoll, i stället för att inleda det förfarande som avses i artikel 32 i nämnda protokoll.

3. Artiklarna 16.4, 16.5 och 32 i nämnda protokoll nr 1 ska tolkas på så sätt, att de utgör hinder för myndigheterna i en importstat att inte godta ett varucertifikat EUR.1 såsom ett i efterhand utfärdat certifikat i den mening som avses i artikel 16.1 i detta protokoll, som, samtidigt som det i alla övriga delar överensstämmer med kraven i samma protokoll, i fältet "Anmärkningar" inte har märkts med den uppgift som anges i punkt 4 i denna bestämmelse utan med ett uttryck som, i slutändan, ska tolkas på så sätt att nämnda varucertifikat EUR.1 har utfärdats med stöd av artikel 16.1 i detta protokoll. Vid tvivel angående handlingens äkthet eller de aktuella varornas ursprung är dessa myndigheter skyldiga att inleda det kontrollförfarande som avses i artikel 32 i nämnda protokoll.

(¹) EUT C 194 av den 30.06.2012

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg Luxembourg) — Caisse nationale des prestations familiales mot Salim Lachheb, Nadia Lachheb

(Mål C-177/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Familjeförmån — Barnpremie — Nationella bestämmelser enligt vilka en förmån beviljas utan ansökan i form av en barnpremie — Förbud mot sammanträffande av familjeförmåner)

(2013/C 367/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caisse nationale des prestations familiales

Motpart: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Tolkning av artiklarna 1 u och i, 3, 4.1 h och 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) — Tolkning av artiklarna 18 och 45 FEUF och artikel 7 i

rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) och artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) — Begreppet familjeförmån — Fråga huruvida en nationell lagstiftning vari föreskrivs beviljande av en förmån för varje underhållsberättigat barn i form av en skatteändring för arbetstagare som bedriver sin förvärvsverksamhet i en annan medlemsstat är tillåtet — Likabehandling — Utbetalning av familjeförmåner upphör i anställningsstaten upp till det belopp som föreskrivs för förmånen i bosättningsstaten — Regler om förbud mot kumulering

Domslut

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 ska tolkas så, att en förmån likt den barnpremie som infördes genom lagen av den 21 december 2007 om barnpremie utgör en familjeförmån, i den mening som avses i nämnda förordning.

(¹) EUT C 200 av den 07.07.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Stoilov i Ko EOOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Mål C-180/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Det föreligger inte längre någon rättslig grund för det beslut som är i fråga vid den nationella domstolen — De ställda frågorna saknar relevans — Anledning saknas att döma i saken)

(2013/C 367/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stoilov i Ko EOOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Sofia-grad — Tolkningen av kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 291, s. 1) och av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EUT L 302, s. 1) samt av artiklarna 41.2 a och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Tullklassificering av varor — Klassificering av varan (material för tillverkning av rullgardiner) enligt nummer 5407 61 30 i den kombinerade nomenklaturen, med hänsyn till varans egenskaper som "vävnader" eller enligt nummer 6303 92 10 i Kombinerade nomenklaturen med hänsyn till dess enda användningsområde "rullgardiner" — Beslut om indrivning av statliga fordringar genom vilket åläggs en skyldighet att betala ytterligare tullar och mervärdesskatt till följd av ett expertutlåtande från tullmyndighetens laboratorium — Principen om skydd för berättigade förväntningar med beaktande av omständigheterna vid avgivandet av tulldeklarationen

Domslut

Anledning saknas att besvara de frågor som ställts av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien).

(¹) EUT C 194, 30.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) — Yvon Welte mot Finanzamt Velbert

(Mål C-181/12) (¹)

(Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 56 EG–58 EG — Arvsskatt — Arvlåtaren och arvtagaren har hemvist i tredje land — Kvarlåtenskap — Fast egendom belägen i en medlemsstat — Rätt till grundavdrag på beskattningsunderlaget — Olika behandling av personer som har hemvist i landet och personer som saknar hemvist i landet)

(2013/C 367/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Yvon Welte

Motpart: Finanzamt Velbert

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkningen av artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF — Enligt en medlemsstats lagstiftning om arvsskatt fastställs den skattefria delen av värdet på en fastighet till 2 000 euro om både arvlåtaren och arvtagaren har sitt hemvist i tredje land, medan den skattefria delen uppgår till 500 000 euro om antingen arvlåtaren eller arvtagaren har sitt hemvist i medlemstaten

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om beräkning av arvsskatt, i vilken det föreskrivs att grundavdraget på beskattningsunderlaget vid arv av en fastighet som är belägen i denna medlemsstat ska vara lägre när den avlidne och arvtagaren, såsom i målet vid den nationella domstolen, vid tidpunkten för dödsfallet har hemvist i ett tredjeland, såsom Schweiziska edsförbundet, än det grundavdrag som skulle ha tillämpats om minst en av dem hade haft sitt hemvist i den ovannämnda medlemsstaten vid den tidpunkten.

(¹) EUT C 174, 16.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België — Belgien) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mot Navigation Maritime Bulgare

(Mål C-184/12) (¹)

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Artiklarna 3 och 7.2 — Parternas lagval genom avtal — Gränser — Internationellt tvingande regler — Direktiv 86/653/EEG — Självständiga handelsagenter — Avtal om försäljning eller köp av varor — Agenturavtal som sägs upp av huvudmannen — Nationell lagstiftning som införlivar ett direktiv i vilken det föreskrivs ett skydd som går längre än minimikraven enligt direktivet och i vilken det även föreskrivs ett skydd för handelsagenter i samband med avtal om tillhandahållande av tjänster)

(2013/C 367/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Motpart: Navigation Maritime Bulgare

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1) och rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150) — Parternas valmöjligheter — Gränser — Agentavtal — Klausul enligt vilken lagen i huvudmannens land ska vara tillämplig — Talans väckande vid domstol på den plats där handelsagenten är etablerad

Domslut

Artiklarna 3 och 7.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, ska tolkas så, att lagen i en medlemsstat i Europeiska unionen, som ger det i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter föreskrivna minimiskyddet och som har valts av parterna i ett avtal om handelsagentur, får lämnas utan avseende av den domstol där talan väckts och som är belägen i en annan medlemsstat, till förmån för domstolslandets lag på grundval av tvingande regler i den senare medlemsstatens rättsordning som rör självständiga handelsagenter, endast om den domstol där talan väckts ingående fastställer att lagstiftaren i den stat där domstolen är belägen vid direktivets införlivande har ansett det vara avgörande att handelsagenter, i den aktuella rättsordningen, ges ett skydd som går längre än det skydd som föreskrivs i nämnda direktiv, varvid hänsyn tas till sådana tvingande reglers art och syfte.

(¹) EUT C 200, 7.7.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB mot Naturvårdsverket

(Mål C-203/12) (¹)

(Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Avgift för överskridande utsläpp — Begreppet "överskridande utsläpp" — Likställande med ett åsidosättande av skyldigheten att inom den i direktivet föreskrivna fristen överlämna tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka utsläppen under det föregående året — Faktiskt innehav av icke överlämnade utsläppsrätter utgör inte grund för dispens utom vid force majeure — Avgiften kan inte justeras — Proportionalitet)

(2013/C 367/20)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Motpart: Naturvårdsverket

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta domstolen — Tolkning av artikel 16. 3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32) — Påföljder som föreskrivs i direktivet — Fråga huruvida det föreligger en skyldighet för verksamhetsutövare som inte senast den 30 april varje år överlämnar tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka sina utsläpp att betala en avgift, trots att det beror på ett förbiseende, ett administrativt fel eller tekniska problem att utsläppsrätterna inte har överlämnats — Fråga huruvida det finns en möjlighet att efterge eller jämka avgiften

Domslut

1. Artikel 16.3 och 16.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ska tolkas så, att den utgör hinder för att en verksamhetsutövare som — trots sitt innehav av ett tillräckligt antal utsläppsrätter — inte senast den 30 april under det innevarande året har överlämnat utsläppsrätter för koldioxidkvivalenter motsvarande verksamhetsutövarens utsläpp under det föregående året, undgår den avgift för "överskridande utsläpp" som föreskrivs i den ovannämnda bestämmelsen.
2. Artikel 16.3 och 16.4 i direktiv 2003/87 ska tolkas så, att avgiftsbeloppet inte kan justeras av den nationella domstolen med stöd av proportionalitetsprincipen.

(¹) EUT C 184, av den 23.06.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht — Tyskland) — Sumitomo Chemical Co. Ltd mot Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-210/12) (¹)

(Patenträtt — Växtskyddsmedel — Tilläggskydd — Förordning (EG) nr 1610/96 — Direktiv 91/414/EEG — Nödgodkännande för försäljning enligt artikel 8.4 i direktivet)

(2013/C 367/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Svarande: Deutsches Patent- und Markenamt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundespatentgericht — Tolkning av artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel (EGT L 198, s. 30) — Villkor för att beviljas tilläggskydd — Möjligheten att få ett sådant skydd med stöd av ett tillfälligt godkännande för försäljning som har meddelats med stöd av artikel 8.4 i direktiv 91/414/EEG — Det verksamma ämnet clothianidin

Domslut

1. Artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 2003 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel ska tolkas så, att den utgör hinder för att meddela tilläggskydd för ett växtskyddsmedel för vilket ett nödgodkännande har lämnats med stöd av artikel 8.4 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2005/58/EG av den 21 september 2005.
2. Artiklarna 3.1 b och 7.1 i förordning nr 1610/96 ska tolkas så, att de utgör hinder för att en ansökan om tilläggskydd inges före den tidpunkt då det har lämnats ett godkännande för försäljning av växtskyddsmedlet enligt artikel 3.1 b i förordningen.

(¹) EUT C 209, 14.7.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG och Republiken Österrike mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-214/12 P, C-215/12 P och C-223/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Statligt stöd — Stöd som förklarats olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden — Stöd som beviljats koncernen Grazer Wechselseitige (GRAWE) inom ramen för privatiseringen av Bank Burgenland AG — Fastställande av marknadspriset — Anbudsförande — Otillåtna villkor som inte har påverkat det högsta anbudet — Kriteriet om en privat säljare — Åtskillnad mellan statens skyldigheter i egenskap av myndighetsutövare och i egenskap av aktieägare — Missuppfattning av bevisning — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 367/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Land Burgenland (ombud: U. Soltész, P. Melcher och A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (ombud: H. Wollmann, Rechtsanwalt) och Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer et M. J. Bauer)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, V. Kreuschitz och T. Maxian Rusche), Republiken Österrike och Land Burgenland)

Parter som har intervenerat till stöd för Land Burgenland och Republiken Österrike: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: K. Petersen, T. Henze och J. Möller)

Saken

Överklagande av tribunalens (sjätte avdelningen) dom av den 28 februari 2012 i de förenade målen T-268/08 och T-281/08, Land Burgenland och Österrike mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/719/EG av den 30 april 2008 om det statliga stöd som Österrike planerar att genomföra till förmån för privatiseringen av Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) — Åsidosättande av unionsrätten och särskilt artikel 107.1 FEUF — Oriktig bedömning av den fullgörandegaranti (*Ausfallshaftung*) som Land Burgenland ställt ut till förmån för Bank Burgenland

Domslut

1. Överklagandena ogillas.
2. Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG och Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 194, 30.6.2012.
EUT C 184, 23.6.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken — Tyskland) — Lokman Emrek mot Vlado Sabranovic

(Mål C-218/12) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 15.1 c — Behörighet vid konsumenttvister — Eventuell begränsning av behörigheten till distansavtal — Orsakssamband mellan å ena sidan den kommersiella verksamhet eller den yrkesverksamhet som via internet riktas till den medlemsstat där konsumenten har hemvist och, å andra sidan, avtalets ingående)

(2013/C 367/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i det nationella målet

Sökande: Lokman Emrek

Svarande: Vlado Sabranovic

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Landgericht Saarbrücken — Tolkning av artikel 15.1 c i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Behörighet vid konsumenttvister — En näringsidkares webbplats är "riktad" mot den medlemsstat i vilken konsumenten har sitt hemvist — Fråga huruvida det krävs ett orsakssamband mellan denna verksamhet och konsumentens ingående av avtalet — Fråga huruvida behörigheten vid konsumenttvister är begränsad till distansavtal

Domslut

Artikel 15.1 c i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område ska tolkas så, att den inte förutsätter att det föreligger ett orsakssamband mellan det medel som används för att rikta den kommersiella verksamheten eller yrkesverksamheten till den medlemsstat där konsumenten har hemvist, nämligen en webbplats, och ingående av avtalet med konsumenten. Förekomsten av ett sådant orsakssamband utgör emellertid ett indicium på att avtalet har anknytning till en sådan verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 243, av den 11.8.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) — Andreas Ingemar Thiele Meneses mot Region Hannover

(Mål C-220/12) ⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och att uppehålla sig — Medborgare i en medlemsstat — Studier i en annan medlemsstat — Beviljande av studiestöd — Krav på stadigvarande bosättning — Utbildningsorten måste vara belägen i den stat i vilken sökanden har stadigvarande bosättning eller i en grannstat — Begränsat undantag — Särskilda omständigheter i sökandens fall)

(2013/C 367/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Motpart: Region Hannover

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Hannover — Tolkningen av artiklarna 20 och 21 FEUF — Rätt till studiebidrag ("BaföG") — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken "särskilda omständigheter" ska föreligga för att medborgare i medlemsstaten som är bosatta utomlands ska ha sådan rätt och enligt vilken utbildningsorten måste ligga i bosättningsstaten eller någon av dess grannstater

Domslut

Artiklarna 20 och 21 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att studiestöd i princip endast kan beviljas för studier i en annan medlemsstat om den som ansökt om stödet är stadigvarande bosatt, i den mening som avses i nämnda lagstiftning, i den stödgivande medlemsstaten och att, för det fall sökanden är medborgare i den medlemsstaten men inte är stadigvarande bosatt där, studiestöd endast kan beviljas för studier i den stat där sökanden är stadigvarande bosatt eller i en grannstat till denna stat och desutom endast om detta framstår som befogat på grund av särskilda omständigheter.

⁽¹⁾ EUT C 287, av den 22.09.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-263/12) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Kommissionens beslut om återkrävande av stöd — Underlåtelse att följa domen)

(2013/C 367/25)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos, K. Boskovits, G. Kanellopoulos och M. Karageorgou)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut av den 23 februari 2011 om det statliga stöd C 48/08 (f.d. NN 61/08) som Grekland har beviljat till förmån för Ellinikos Xrysos SA [delgivet med nr K(2011) 1006] (EUT L 193, s. 27–47) — Underlåtenhet att vidta alla nödvändiga åtgärder avseende återbetalning av ett stöd som har bedömts som olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut nr K(2011) 1006 slutlig av den 23 februari 2011, om stödet C 48/2008 (f.d. NN 61/2008) som Republiken Grekland har beviljat Ellinikos Xrysos SA, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att återfå det stöd som beviljades företaget Ellinikos Xrysos AE i samband med att den grekiska staten sålde fast egendom, ett stöd som har förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden genom ovan nämnda beslut.
2. Republiken Grekland förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 217, 21.7.2012

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) — Samantha Elrick mot Bezirksregierung Köln

(Mål C-275/12) ⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och att uppehålla sig — Medborgare i en medlemsstat — Studier i en annan medlemsstat — Studiebidrag — Villkor — Utbildningens längd ska vara minst två år — Utbildningen ska leda fram till ett intyg om yrkesbehörighet)

(2013/C 367/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Samantha Elrick

Motpart: Bezirksregierung Köln

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Hannover — Tolkningen av artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Beviljande av studiebidrag (BAföG) — Nationell lagstiftning som ger rätt till studiebidrag för en viss ettårig utbildning som ges inom landet, men inte för en jämförbar utbildning som ges i en annan medlemsstat

Domslut

Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att en person som är medborgare och bosatt i denna medlemsstat endast kan beviljas studiebidrag för studier i en annan medlemsstat under förutsättning att utbildningen leder fram till ett intyg om yrkesbehörighet motsvarande det som utfärdas av en yrkesskola i den bidragsgivande staten efter studier om minst två år, samtidigt som denna person skulle ha beviljats bidrag, på grund av särskilda omständigheter i hans eller hennes fall, om han eller hon hade valt att i den bidragsgivande staten genomgå en utbildning som är kortare än två år, som är jämförbar med den som han eller hon önskade genomgå i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 250, 18.08.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud — Republiken Tjeckien) — Jiří Sabou mot Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Mål C-276/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 77/799/EEG — Ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas myndigheter i fråga om direkt beskattning — Utbyte av upplysningar på begäran — Skatteförfarande — Grundläggande rättigheter — Begränsning av den anmodande medlemsstatens och den tillfrågade medlemsstatens skyldigheter gentemot den skattskyldige — Skyldighet att underrätta den skattskyldige om att begäran om bistånd har framställts föreligger inte — Skyldighet att bereda den skattskyldige tillfälle att delta vid vittnesförhör föreligger inte — Rätt för den skattskyldige att ifrågasätta de upplysningar som utbyts — Minimikrav på innehållet i de upplysningar som utbyts)

(2013/C 367/27)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jiří Sabou

Motpart: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nejvyšší správní soud — Tolkning av artiklarna 1, 2, 6, 7.1 och 8.1 rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (EGT L 336, 1977, s. 15; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 64) och artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, s. 1) — En skattskyldig persons grundläggande rättigheter under ett skatteförfarande som inlett mot denne, såsom rätten att informeras om den behöriga skattemyndighetens beslut i den begärande medlemsstaten att begära information, rätten att delta vid formuleringen av begäran, rätten att i förväg informeras om när ett vittne kommer att höras i den tillfrågade medlemsstaten och rätten att delta vid förhöret samt att ifrågasätta den information som har tillhandahållits av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten

Domslut

1. Unionsrätten, särskilt rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006, och den grundläggande rätten att bli hörd, ska tolkas så, att den inte ger den skattskyldige

i en medlemsstat någon rätt att bli underrättad om en begäran om bistånd som denna stat har framställt till en annan medlemsstat i syfte att bland annat kontrollera de uppgifter som den skattskyldige lämnat i sin självdeklaration, eller någon rätt att delta vid utformningen av den begäran som framställts till den tillfrågade medlemsstaten, och inte heller någon rätt att delta vid vittnesförhör som hålls av sistnämnda stat.

2. Direktiv 77/799 reglerar inte frågan under vilka villkor den skattskyldige får bestrida riktigheten av de upplysningar som den tillfrågade medlemsstaten överlämnat och det innehåller inte några särskilda krav beträffande innehållet i de överlämnade upplysningarna.

(¹) EUT C 273 av den 8.9.2012

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Lettland) — Vitālijs Drozdovs mot AAS "Baltikums"

(Mål C-277/12) (¹)

(Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 72/166/EEG — Artikel 3.1 — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Trafikolycka — Minderårig sökande vars föräldrar omkommit — Barnets rätt till ersättning — Ideell skada — Ersättning — Den obligatoriska försäkringens omfattning)

(2013/C 367/28)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vitālijs Drozdovs

Motpart: AAS "Baltikums"

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artikel 3 i rådets första direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111) och av artiklarna 1 och 2 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT 1984, L 8, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90) — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Fastställande av vilka skador som alltid ska omfattas av ansvars-

försäkring för motorfordon — Möjlighet att inkludera ideell skada i den obligatoriska ersättningen för personskador — Nationella bestämmelser som föreskriver ett belopp för ersättning avseende psykisk smärta och lidande som är betydligt lägre än det belopp som fastställs i direktiven vad gäller ersättning för personskador.

Domslut

1. Artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, och artikel 1.1 och 1.2 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon, ska tolkas så, att den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon ska omfatta ersättning för ideell skada som lidits av närstående till personer som har omkommit vid en trafikolycka, i den mån sådan ersättning ska utgå till följd av den försäkrades civilrättsliga ansvar enligt den nationella rätt som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen.

2. Artikel 3.1 i direktiv 72/166 och artikel 1.1 och 1.2 i andra direktivet 84/5 ska tolkas så att de utgör hinder för nationella bestämmelser, enligt vilka den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon omfattar ersättning för ideell skada, vilken enligt det civilrättsliga ansvar som följer av den nationella rätten ska utgå till följd av att nära familjemedlemmar omkommit vid en trafikolycka, endast upp till ett maximibelopp som är lägre än det belopp som fastställs i artikel 1.2 i andra direktivet 84/5.

(¹) EUT C 235, 4.8.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Tyskland) — Michael Schwarz mot Stadt Bochum

(Mål C-291/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Biometriskt pass — Fingeravtryck — Förordning (EG) nr 2252/2004 — Artikel 1.2 — Giltighet — Rättslig grund — Antagningsförfarande — Artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till respekt för privatlivet — Rätt till skydd för personuppgifter — Proportionalitet)

(2013/C 367/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michael Schwarz

Motpart: Stadt Bochum

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgesicht Gelsenkirchen — Giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, s. 1) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 (EUT L 142, s. 1, och rättelse i EUT L 188, s. 127), med avseende på artikel 8 i stadgan om grundläggande rättigheter och artikel 8 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna — Rätt för en person att få ett pass utan att hans biometriska uppgifter registreras

Domslut

Vid prövningen av den fråga som ställts har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 6 maj 2009.

(¹) EUT C 273, 8.9.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-344/12) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som Republiken Italien beviljat Alcoa Trasformazioni — Kommissionens beslut 2010/460/EG i vilket det slås fast att stödet är olagligt och att det ska återkrävas — Underlåtenhet att följa beslutet inom den föreskrivna fristen)

(2013/C 367/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte et D. Grespan)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, assisté de C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut K(2009) 8112 av den 19 november 2009 om de statliga stöd C 38/A/04 (f.d. NN 58/04) och C 36/B/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har

genomfört till förmån för Alcoa Trasformazioni och åsidosättande av artikel 288 FEUF.

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut av den 19 november 2009 om de statliga stöd C 38/A/04 (f.d. NN 58/04) och C 36/B/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för Alcoa Trasformazioni, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att från stöd-mottagaren återfå det stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden i artikel 1 i nämnda beslut.
2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 287, av den 22.09.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH mot Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Mål C-391/12) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Personkrets som omfattas av tillämpningsområdet — Vilseledande underlåtenhet i samband med annonser i redaktionell form — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken publicering mot ersättning enbart är tillåten om ordet annons ("Anzeige") anges — Fullständig harmonisering — Strängare åtgärder — Pressfrihet)

(2013/C 367/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Motpart: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) och särskilt av artiklarna 3.5, 4 och 7.2 samt punkt 11 i bilaga I till direktivet — Vilseledande utelämnanden i reklamreportage — Lagstiftning i en medlemsstat som förbjuder publicering mot ersättning utan att ordet annons ("Anzeige") nämns

Domslut

Under sådana omständigheter som i det nationella målet kan Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) inte görs gällande mot tidningsutgivare. Nämnade direktiv ska under dessa omständigheter tolkas så, att det inte utgör hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse enligt vilken en tidningsutgivare är skyldig att förse allt material som publiceras mot ersättning i tidningen med en viss upplysning — i det här fallet ordet *annons* ("Anzeige") — såvida det inte av materialets uppställning och utformning rent allmänt framgår att det rör sig om en *annons*.

(¹) EUT C 343, 10.11.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumänien) — Agenția Națională de Administrare Fiscală mot SC Rafinăria Steaua Română SA

(Mål C-431/12) (¹)

(Beskattning — Mervärdesskatt — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt genom kvittning — Upphävande av beslut om kvittning — Skyldighet att betala dröjsmålsränta till den beskattningsbara personen)

(2013/C 367/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Inalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Motpart: SC Rafinăria Steaua Română SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Inalta Curte de Casație și Justiție — Tolkning av artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EGT L 347, s. 1) — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt genom kvittning — Skyldighet för skattemyndigheterna att betala dröjsmålsränta för det fall att beslut om kvittning upphävs av domstol

Domslut

Artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så,

att den utgör hinder för att en beskattningsbar person som har ansökt om återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt efter avdrag från den mervärdesskatt den beskattningsbara personen har att betala, inte — på för sent återbetalade belopp — från skattemyndigheten i en medlemsstat kan erhålla dröjsmålsränta avseende en period när administrativa rättsakter som innebar att återbetalning var utsluten gällde, vilka senare upphävdes genom ett domstolsavgörande.

(¹) EUT C 399, 22.12.2012

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt) mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Mål C-440/12) (¹)

(Beskattning — Mervärdesskatt — Hasardspel eller spel om pengar — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken drift av spelautomater med begränsade vinstmöjligheter påförs såväl mervärdesskatt som en särskild avgift — Tillåtet — Beskattningsunderlag — Möjlighet för den beskattningsbara personen att övervältra mervärdesskatten)

(2013/C 367/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Motpart: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Hamburg — Tolkningen av artiklarna 1.2 första meningen, 73, 135.1 i och 401 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Beskattning av hasardspel och spel om pengar — Bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka anordnandet av spel på spelautomater med begränsade vinstmöjligheter påförs såväl mervärdesskatt som en särskild avgift

Domslut

1. Artikel 401 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 135.1 i samma direktiv, ska tolkas så, att mervärdesskatt och en särskild nationell avgift på hasardspel får tas ut kumulativt om denna avgift inte kan karakteriseras som en omsättningsskatt.

2. Artiklarna 1.2 första meningen och 73 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse eller praxis enligt vilken, vid drift av spelautomater med vinstmöjlighet, kassaintäkterna från sådana spelautomater — beaktade efter utgången av en viss tidsperiod — ska utgöra beskattningsunderlag.
3. Artikel 1.2 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser om en icke harmoniserad avgift, enligt vilka den mervärdesskatt som ska betalas ska avräknas fullt ut från denna avgift.

(¹) EUT C 389, 15.12.2012.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Kúria — Ungern) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mot Hochtief Solution AG

(Mål C-519/12) (¹)

(Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5.1 a — Begreppet "avtal")

(2013/C 367/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Motpart: Hochtief Solution AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Kúria — Tolkningen av artikel 5.1 a i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Behörighet på avtalsrättens område för en domstol i en medlemsstat — En borgenärs väckande av talan, med stöd av ett kreditavtal, mot ett bolag som är delägare i och har kontroll över det bolag som har beviljats krediten och som är part i avtalet med tillämpning av de specifika nationella regler som reglerar det förstnämnda bolagets ansvar

Domslut

Det kan inte anses att talan "avser avtal" enligt artikel 5.1 a i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område i ett sådant mål som det nationella målet, där en

person enligt den nationella lagstiftningen är tvungen att ansvara för de skulder som ett bolag som den kontrollerar har ådragit sig, när personen i fråga inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet till följd av övertagandet av kontrollen av bolaget.

(¹) EUT C 46, 16.2.2013.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Isdin, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bial-Portela & Ca SA

(Mål C-597/12 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ZEBEXIR — Det äldre ordmärket ZEBINIX — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 367/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Isdin SA (ombud: G. Marín Raigal och P. López Ronda, abogados)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos), Bial-Portela & C^a SA

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 oktober 2012 i mål T-366/11, Bial-Portela & C^a mot byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), varigenom tribunalen ogiltigförklarade beslut R 1212/2009-1 som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån meddelade den 6 april 2011 om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå den invändning som framställdes av innehavaren av gemenskapsordmärket "ZEBENIX" för varor och tjänster i klasserna 3, 5 och 42, mot ansökan om registrering av ordmärket "ZEBEXIR" för varor i klasserna 3 och 5 — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Risk för förväxling

Domslut

- Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 9 oktober 2012 i mål T-366/11, Bial-Portela mot harmoniseringsbyrån — Isdin (ZEBEXIR), upphävs.
- Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.

3. *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

(¹) EUT C 86, 23.3.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 2 september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Mål C-470/13)

(2013/C 367/36)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Motpart: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Tolkningsfrågor

1. Kan medlemsstaterna föreskriva att en ekonomisk aktör ska uteslutas från ett förfarande om offentlig upphandling med hänvisning till andra grunder än dem som anges i artikel 45 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (¹) — i detta fall grunder som anses berättigade med hänsyn till allmänintresset, den upphandlande myndighetens legitima intressen eller intresset av att upprätthålla lojal och tillbörlig konkurrens — och är det i så fall förenligt med skäl 2 i nämnda direktiv och med artiklarna 18 FEUF, 34 FEUF, 49 FEUF och 56 FEUF att en ekonomisk aktör utesluts som har gjort sig skyldig till en överträdelse med avseende på sin närings- eller yrkesverksamhet och senast för fem år sedan dömdes för denna överträdelse i lagkraftvunnen dom?
2. För det fall domstolen besvarar fråga 1 nekande, ska då artikel 45.2 första stycket i direktiv 2004/18, särskilt leden c och d i nämnda artikel, tolkas så, att det är tillåtet att från ett offentligt upphandlingsförfarande utesluta ekonomiska aktörer som har gjort sig skyldiga till en överträdelse som

den administrativa myndigheten eller domstolen har konstaterat i ett konkurrensärende vilket har inletts med avseende på aktörens närings- eller yrkesverksamhet och inneburit att konkurrensrättsliga påföljder har påförts den ekonomiska aktören på grund av denna överträdelse?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederländerna) den 16 september 2013 — Froukje Faber mot Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Mål C-497/13)

(2013/C 367/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Froukje Faber

Motpart: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Tolkningsfrågor

1. Följer det av effektivitetsprincipen, av den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44 (¹), eller av andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler att en nationell domstol är skyldig att ex officio pröva huruvida köparen i ett avtal är en konsument i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 1999/44?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, gäller då detta även om handlingarna i målet inte innehåller några uppgifter som gör det möjligt att fastställa i vilken egenskap köparen har ingått avtalet (eller om uppgifterna är ofullständiga eller motstridiga)?
3. Om den första frågan ska besvaras jakande, gäller då detta även i ett mål om överklagande i vilket köparen inte har invänt mot att underrätten inte gjorde någon sådan prövning (ex officio) och uttryckligen lämnade frågan huruvida köparen kan betraktas som konsument utan avseende?

4. Ska (artikel 5 i) direktiv 1999/44 anses som likvärdig med de nationella regler som i den interna rättsordningen utgör tvingande rätt?
5. Ska effektivitetsprincipen, den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44, eller andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler betraktas som hinder för det krav på att köparen (konsumenten) ska göra gällande och styrka att varan är felaktig som i nederländsk rätt är kopplat till skyldigheten att (i rätt tid) lämna meddelande till säljaren om ett påstått fel i en avlämnad vara?
6. Ska effektivitetsprincipen, den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44, eller andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler betraktas som hinder för det krav som uppställs i nederländsk rätt på att köparen (konsumenten) ska göra gällande och styrka att varan inte överensstämmer med vad som anges i avtalet och att avvikelser har visat sig inom sex månader efter avlämnandet? Vad betyder formuleringen "en bristande avtalsenlighet som visar sig" i artikel 5.3 i direktiv 1999/44, och framför allt, i vilken utsträckning krävs det att köparen (konsumenten) ska åberopa fakta och omständigheter beträffande (orsaken till) felet? Räcker det att köparen (konsumenten) gör gällande och, om detta bestrids, styrker att varan inte fungerar (ordentligt) eller ankommer det också på vederbörande att göra gällande och, om detta bestrids, styrka vilken brist hos den sålda varan som orsakar (har orsakat) att varan inte fungerar (ordentligt)?
7. Har det någon inverkan på svaren på de föregående frågorna att Froukje Faber har låtit sig biträdas av en advokat i båda instanserna?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16 september 2013 — Marian Macikowski — i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Chojnicach mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Mål C-499/13)

(2013/C 367/38)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marian Macikowski — i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Chojnicach

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Tolkningsfrågor

- Är — mot bakgrund av det system för mervärdesskatt som grundas på rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), särskilt med beaktande av artiklarna 9 och 193 jämförda med artikel 199.1 g — en nationell bestämmelse som artikel 18 i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (ustawa o podatku od towarów i usług) (Dz. U. 2011, nr. 177, pos. 1054 med senare ändringar) tillåten, enligt vilken det föreskrivs undantag från de allmänna mervärdesskatterättsliga principerna, framför allt i fråga om de rättssubjekt som är skyldiga att fastställa och uppbära skatten, genom införandet av institutet skattebetalaren, det vill säga ett rättssubjekt som är skyldigt att fastställa skatten för den beskattningsbara personen, uppbära den från den beskattningsbara personen och betala in den till skattemyndigheten inom föreskriven tid?
- Om den första frågan ska besvaras jakande:
 - Är — mot bakgrund av proportionalitetsprincipen som allmän unionsrättslig princip — en nationell bestämmelse som artikel 18 i mervärdesskattelagen tillåten, enligt vilken bland annat skatten på leverans av fast egendom genom exekutiv försäljning av varor som ägs av gäldenären eller i strid med gällande bestämmelser befinner sig i dennes besittning, som har fastställts, uppburits och erlagts av den förrättningsman som är ansvarig för genomförandet av de exekutiva åtgärderna, vilken som skattebetalare är ansvarig för en underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet?
 - Är — mot bakgrund av artiklarna 206, 250 och 252 i direktiv 2006/112 och den neutralitetsprincip som följer av dessa bestämmelser — en nationell bestämmelse som artikel 18 i mervärdesskattelagen tillåten som medför att den skattebetalare som nämns i denna bestämmelse blir skyldig att fastställa, uppbära och erlagga mervärdesskatten för de leveranser av varor som har ägt rum genom exekutiv försäljning, vilka ägs av den beskattningsbara personen eller i strid med gällande bestämmelser befinner sig i dennes besittning, och detta inom den för den beskattningsbara personen gällande beskattningsperioden, upp till och med det belopp som erhållits vid försäljningen av varan, minskat med mervärdesskatten och den motsvarande skattesatsen, utan avdrag från detta belopp för den ingående mervärdesskatt som uppkommit från beskattningsperiodens början till och med den dag skatten uppburits av den beskattningsbara personen?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16 september 2013 — Gmina Międzyzdroje mot Ministrowi Finansów

(Mål C-500/13)

(2013/C 367/39)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gmina Międzyzdroje

Motpart: Ministrowi Finansów

Tolkningsfrågor

Är — mot bakgrund av artiklarna 167, 187 och 189 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och neutralitetsprincipen — en nationell bestämmelse som artikel 91.7 och 91.7a i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (ustawa o podatku od towarów i usług) (Dz. U. 2011, nr 177, pos. 1054 med senare ändringar) tillåten, enligt vilken användningen av en anläggningstillgång förändras från utförandet av transaktioner som inte medför en avdragsrätt för ingående mervärdesskatt till transaktioner som medför en sådan rätt, vilket har till följd att det inte är möjligt att företa en justering av avdraget vid ett enda tillfälle, utan en sådan justering måste göras inom fem på varandra följande år och ifråga om fast egendom inom tio år, räknat från det år i vilket anläggningstillgångarna togs i bruk?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 25 september 2013 — X, övrig part: Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-512/13)

(2013/C 367/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande/Sökande/Klagande: X

Övrig part: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Rör det sig om en indirekt särbehandling på grund av nationalitet — som måste motiveras — eller ett hinder för den fria rörligheten för arbetstagare, om lagstiftningen i en medlemsstat gör det möjligt för inkommande arbetstagare att beviljas en skattefri ersättning för merkostnader vid utlandstjänstgöring, och utländska arbetstagare som innan de påbörjade sin tjänstgöring i nämnda medlemsstat var bosatta mer än 150 kilometer från denna medlemsstats gräns utan att förete närmare bevis kan beviljas en skattefri kostnadsersättning i form av ett schablonbelopp, även om detta belopp är högre än de faktiska merkostnaderna i samband med utlandstjänstgöringen, medan den skattefria ersättningen för en arbetstagare som under samma period var bosatt mindre än 150 kilometer från denna medlemsstats gräns är begränsad till ett belopp motsvarande de dokumenterade faktiska merkostnaderna i samband med utlandstjänstgöringen?
2. Om fråga 1 ska besvaras jakande, är den ifrågavarande nederländska lagstiftningen i 1965 års tillämpningsföreskrifter till lagen om inkomstskatt på lön grundad på tvingande skäl av allmänintresse?
3. Om fråga 2 ska besvaras jakande, går 150-kilometerskriteriet i dessa bestämmelser i så fall utöver vad som krävs för att uppnå det avsedda målet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München I (Tyskland) den 26 september 2013 — Ettayebi Bouzalmate mot Kreisverwaltung Kleve

(Mål C-514/13)

(2013/C 367/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht München I

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ettayebi Bouzalmate

Motpart: Kreisverwaltung Kleve

Tolkningsfråga

Ska artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna⁽¹⁾ tolkas så, att en

medlemsstat i princip är skyldig att genomföra förvar inför avlägsnande i särskilda förvarsanläggningar även när sådana anläggningar endast finns i vissa delstater i medlemstaten, men inte i den delstat i vilken förvaret enligt riktlinjerna för denna delstat genomförs?

(¹) EGT L 348, s. 98.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 september 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca mot Knoll International S.p.A.

(Mål C-516/13)

(2013/C 367/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca

Motpart: Knoll International S.p.A.

Tolkningsfrågor

1. Omfattar spridningsrätten enligt artikel 4.1 i direktiv 2001/29 (¹) rätten att erbjuda allmänheten att förvärva originalet av verket eller kopior av detta?

För det fallet att den första frågan ska besvaras jakande:

2. Omfattar rätten att erbjuda allmänheten att förvärva originalet av verket eller kopior av detta inte endast anbud om ingående av avtal utan även marknadsföringsåtgärder?

3. Utgör det ett intrång i spridningsrätten även då erbjudandet inte leder till ett förvärv av originalet av verket eller kopior av detta?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationsområdet (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 26 september 2013 — The Queen på begäran av Eventech Ltd mot The Parking Adjudicator

(Mål C-518/13)

(2013/C 367/43)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Queen på ansökan av Eventech Ltd

Motpart: The Parking Adjudicator

Övriga deltagare i rättegången: London Borough of Camden och Transport for London

Tolkningsfrågor

1. Innebär det användning av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, att göra en bussfil på en allmän väg tillgänglig för så kallade Black Cabs men inte för minicabs under de timmar då bussfilmarkeringen gäller, under de omständigheter som är aktuella i det nationella målet?

2. a) Vilket är det relevanta syfte som ska beaktas vid bedömningen av huruvida Black Cabs och minicabs befinner sig i en jämförbar rättslig och faktisk situation, för att avgöra huruvida beslutet att göra en bussfil på en allmän väg tillgänglig för så kallade Black Cabs men inte för minicabs under de timmar då bussfilmarkeringen gäller är en selektiv åtgärd enligt artikel 107.1 FEUF?

b) För det fall det kan visas att det relevanta syftet, vid besvarandet av fråga 2 a, åtminstone delvis är att skapa ett säkert och effektivt transportsystem, och att det finns säkerhets- och/eller effektivitetshänsyn som motiverar att Black Cabs får köra i bussfiler men som inte i samma utsträckning gäller i fråga om minicabs, kan det då anses att åtgärden inte är en selektiv åtgärd enligt artikel 107.1 FEUF?

c) Är det vid besvarandet av fråga 2b nödvändigt att beakta huruvida den medlemsstat som åberopar dessa hänsyn dessutom har visat att den förmånliga behandlingen av Black Cabs jämfört med minicabs är proportionerlig och inte går utöver vad som är nödvändigt?

3. Är det ägnat att påverka handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, att göra en bussfil på en allmän väg tillgänglig för så kallade Black Cabs men inte för minicabs under de timmar då bussfilmarkeringen gäller, när vägen i fråga är belägen i centrala London och det inte finns något hinder för medborgare i någon medlemsstat att äga eller köra vare sig Black Cabs eller minicabs?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Ferrol (Spanien) den 1 oktober 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA mot Concello de Ferrol

(Mål C-522/13)

(2013/C 367/44)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Motpart: Concello de Ferrol

Tolkningsfråga

Är Navantias undantag från fastighetsskatt förenligt med artikel 107 FEUF, och är det förenligt med samma bestämmelse att en medlemsstat (Konungariket Spanien) kan bevilja ett skatteundantag för en fastighet (registernummer 2825201QA5422N0001YG) som medlemsstaten äger och som upplåtits till ett privaträttsligt, helt offentligt företag (Navantia SL), vilket använder fastigheten för att kunna leverera varor och tillhandahålla tjänster som kan omsättas i handeln mellan medlemsstaterna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 3 oktober 2013 — Eycke Braun mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-524/13)

(2013/C 367/45)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eycke Braun

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfråga

Ska rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985⁽²⁾, tolkas så, att de avgifter som en offentligt anställd notarie tar ut för att bestyrka en rättshandling, genom vilken en kapitalassociation omvandlas till en annan typ av kapitalassociation, utgör skatt i den mening som avses i detta direktiv, även när omvandlingen inte leder till en kapitalökning för det övertagande bolaget eller för det bolag som ska ändra form?

⁽¹⁾ EGT L 249, s. 25.

⁽²⁾ rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 om ändring av direktiv 69/335/EEG om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 156, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif de Strasbourg (Frankrike) den 8 oktober 2013 — Geoffrey Léger mot Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

(Mål C-528/13)

(2013/C 367/46)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Strasbourg

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Geoffrey Léger

Svarande: Ministre des affaires sociales et de la santé, Établissement français du sang

Tolkningsfråga

Utgör det förhållandet att en man haft sexuellt umgänge med en annan man, med avseende på bilaga III i direktiv 2004/33/EG⁽¹⁾, i sig ett sexuellt beteende som utsätter vederbörande för en risk att få allvarliga infektionssjukdomar som kan överföras via blod och som därmed motiverar att avstånga en person med ett sådant sexuellt beteende permanent från blodgivning, eller förhåller det sig så att ett sådant beteende endast kan utgöra — beroende på omständigheterna i det enskilda fallet — ett sexuellt beteende som utsätter vederbörande

för en risk att få allvarliga virussjukdomar som kan överföras via blod och som därmed motiverar att tillfälligt avstänga en sådan person från blodgivning, under en tidsbestämd period efter det att riskbeteendet har upphört ?

(¹) Kommissionens direktiv 2004/33/EG av den 22 mars 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG i fråga om vissa tekniska krav på blod och blodkomponenter (EUT L 91, s. 25)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 17 oktober 2013 — Mohamed M'Bodj mot Conseil des ministres

(Mål C-542/13)

(2013/C 367/47)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohamed M'Bodj

Motpart: Conseil des ministres

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 2 e och f, 15, 18, 28 och 29 i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (¹), tolkas så, att inte enbart personer som efter ansökan beviljats status som alternativt skyddsbehövande av en oberoende myndighet i en medlemsstat ska ha rätt till socialt stöd och hälso- och sjukvård enligt artiklarna 28 och 29 i direktivet, utan att denna rätt också ska tillförsäkras en utlänning som av en administrativ myndighet i en medlemsstat har beviljats tillstånd att vistas på territoriet i denna medlemsstat och som lider av en sådan sjukdom att det föreligger en verklig risk för dennes liv eller fysiska integritet eller en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling på grund av avsaknad av adekvat behandling i ursprungslandet eller i det land där denne uppehåller sig?
2. Om den första tolkningsfrågan besvaras på så vis att de två angivna personkategorierna ska ha rätt till sådant socialt stöd och sådan hälso- och sjukvård som avses i tolkningsfrågan, ska då artiklarna 20.3, 28.2 och 29.2 i direktiv 2004/83 tolkas så, att medlemsstaternas skyldighet att beakta den specifika situationen för utsatta personer såsom handikappade personer innebär att dessa ska beviljas de bidrag som föreskrivs i lag av den 27 februari 1987 om bidrag till handikappade personer, med hänsyn till att socialt stöd, som beaktar funktionsnedsättningen, kan beviljas i enlighet med lag av den 8 juli 1976 om offentliga centrum för socialt stöd?

(¹) EUT L 304, s. 12.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 5 november 2013 — Rusal Armenal mot rådet

(Mål T-512/09) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Kina — Armeniens anslutning till WTO — Status som företag som verkar i en marknadsekonomi — Artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96 — Förenlighet med antidumpningsavtalet — Artikel 277 FEUF)

(2013/C 367/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Rusal Armenal ZAO (Erevan, Armenien) (ombud: advokaten B. Evtimov)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis J.-P. Hix, biträdd av advokaterna G. Berrisch och G. Wolf, därefter J.-P. Hix och B. Driessen, biträdda av G. Berrisch, samt slutligen J.-P. Hix och B. Driessen)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. França och C. Clyne)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 262, s. 1).

Domslut

1. Rådets förordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras i den mån den berör Rusal Armenal ZAO.
2. Europeiska unionens råd ska ersätta Rusal Armenals rättegångskostnader.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 80, 27.3.2010.

Tribunalens dom av den 5 november 2013 — Capitalizaciones Mercantiles mot harmoniseringsbyrån — Leineweber (X)

(Mål T-378/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket X — Det äldre gemenskapsfigurmärket X — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Det äldre varumärkets särskiljningsförmåga — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2013/C 367/49)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Columbia) (ombud: advokaterna J. Devaureix och L. Montoya Terán)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Jackermeier och D. Wiedemann)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 15 maj 2012 (ärende R 1524/2011-1) om ett invändningsförfarande mellan Leineweber GmbH & Co. KG och Capitalizaciones Mercantiles Ltda.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Capitalizaciones Mercantiles Ltda ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 366, 24.11.2012.

Tribunalens beslut av den 24 oktober 2013 — Stromberg Menswear mot harmoniseringsbyrån — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Mål T-451/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Upphävandeförfarande — Det äldre gemenskapsordmärket STORMBERG — Innehavaren avstår från det omtvistade varumärket — Beslut om att avsluta upphävandeförfarandet — Ansökan om återställande av ett tidigare tillstånd, vilket rubbats (restitutio in integrum) — Motiveringsskyldighet — Artikel 58.1, artikel 76.1 och artikel 81.1 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)

(2013/C 367/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Förenade kungariket) (ombud: advokaten A. Tsoutsanis och C. Tulley, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norge) (ombud: inledningsvis advokaterna T. Mølsgaard et J. Løje)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 3 augusti 2012 (ärende R 389/2012-4), om ett upphävandeförfarande mellan Stromberg Menswear Ltd och Leketoy Stormberg Inter AS.

Avgörande

1. Talan ogillas.

2. Stromberg Menswear Ltd förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 63, 2.3.2013

Tribunalens beslut av den 24 oktober 2013 — Stromberg Menswear mot harmoniseringsbyrån — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Mål T-457/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Gemenskapsordmärket STORMBERG — Talan mot ett beslut avseende en begäran om omvandling av ett gemenskapsvarumärke till ansökningar om nationella varumärken — Ärendet kan inte upptas till prövning i överklagandenämnden — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2013/C 367/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Förenade kungariket) (ombud: advokaten A. Tsoutsanis och C. Tulley, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norge) (ombud: inledningsvis advokaten T. Mølsgaard, därefter advokaten J. Løje)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 3 augusti 2012 (ärende R 428/2012-4), avseende begäran från Leketoy Stormberg Inter AS om omvandling av ett gemenskapsvarumärke till ansökningar om nationella varumärken.

Avgörande

1. Talan ogillas.

2. Stromberg Menswear Ltd förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 63, 2.3.2013.

Talan väckt den 2 augusti 2013 — APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA mot Europeiska kommissionen

(Mål T-403/13)

(2013/C 367/52)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugal) (ombud: advokaten M. Gorjão-Henriques)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i Europeiska kommissionens beslut C(2013) 1870 slutlig av den 27 mars 2013 genom vilket det företas en nedsättning av Sammanhållningsfondens stöd till projektet "Utveckling av hamninfrastrukturerna i den autonoma regionen Madeira — Hamnen i Caniçal", Madeira, Portugal.

— fastställa att förordning (EG) nr 16/2003 ⁽¹⁾, i synnerhet dess artikel 7, inte är tillämplig i förevarande fall, på grund av att väsentliga formföreskrifter, förordning (EG) nr 1164/94 ⁽²⁾ och i vart fall allmänna rättsprinciper i unionens rättsordning har åsidosatts,

— förplikta kommissionen att betala resterande belopp,

— i andra hand

a) fastställa att preskription inträtt i förfarandet för återkrav av redan utbetalade belopp och i fråga om rätten att innehållade resterande, ännu inte utbetalade belopp,

b) ålägga kommissionen att minska den nedsättningskoefficient som den tillämpat med anledning av oegentligheter som kan föranleda att resterande belopp inte utbetalas till någon del och att ersättning ska utgå för samtliga utgifter som betalats efter den 3 juni 2003 men som fakturerats mellan juni 2002 och februari 2003,

— i samtliga fall förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av bestämmelser om vilka utgifter som är stödberättigande

Det angripna beslutet strider mot rättsregler avseende tillämpningen av fördraget, särskild dem som reglerar vilka utgifter som berättigar till stöd från de europeiska fonderna, nämligen artikel 11 i förordning (EG) nr 1164/94 och artikel 7 i förordning (EG) nr 16/2003. Parterna är oense om huruvida de utgifter som har betalats efter, och under inledningen av, stödperioden utgör utgifter som berättigar till finansiering från de europeiska fonderna, trots att de fakturerats tidigare.

2. Andra grunden: Artikel 7 i förordning (EG) nr 16/2003 är rättsstridig på grund av att den strider mot väsentliga formföreskrifter och mot en bestämmelse av högre rang

Beslutet är även rättsstridigt på grund av att det grundas på förordning nr 16/2003, som är rättsstridig på grund av att den inte har antagits av kommissionsledamöternas kollegium, varken enligt godkännandeförfarandet, det skriftliga förfarandet eller något annat förenklat förfarande i enlighet med kommissionens arbetsordning, ⁽³⁾ på grund av att den strider mot artikel 18 i arbetsordningen och då kommissionen har gjort en tolkning av artikel 7 i förordning nr 16/2003 som är oförenlig med förordning nr 1164/94.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen innebär att det ska antas nationella bestämmelser som ska tillämpas vid bedömningen av vilka utgifter som är stödberättigande, eftersom den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen är ett område där unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet, och denna princip ska således iakttas på detta område. Förordning nr 16/2003 är emellertid oförenlig med denna princip i den mån den inte hänvisar till denna princip, och inte motiverar varför det är nödvändigt att anta bestämmelserna i förordningen mot bakgrund av denna princip.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerheten och åsidosättande av förvaltningens skyldighet att inte agera i strid med sina egna rättsakter

Europeiska kommissionen hade som fast praxis att tolka bestämmelsen i fråga på det sätt som APRAM gjort gällande.

Denna tolkning framgick av dokument som godkänts av kommissionen och som hade översänts till Republiken Portugal och andra medlemsstater. Utifrån dessa dokument kunde portugisiska staten ha en berättigad förväntning på att de fakturor som mottagits innan och betalats efter att den fullständiga ansökan mottagits av kommissionen var stödberättigande. Denna inställning hade även de behöriga nationella myndigheterna. APRAM hade således berättigade förväntningar på att dessa utgifter faktiskt var stödberättigande.

Den tolkning som kommissionen numera förespråkar är uppenbart oförenlig med principen om rättssäkerhet eftersom den innebär att APRAM åläggs betydande ekonomiska bördor, utan att detta är rättvist eller kunde förutses.

5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Enligt artikel H i bilaga II till förordning nr 1164/94 får kommissionen visserligen göra de finansiella korrigeringar som den anser vara nödvändiga, vilka kan innebära att en del av eller hela det tilldelade stödet dras in. Kommissionen ska emellertid även iakttä proportionalitetsprincipen och beakta omständigheterna i det enskilda fallet, såsom vilken typ av oegentlighet som det är

fråga om och den finansiella effekten som de eventuella bristerna i förvaltnings- eller kontrollsystemen kan få, så att den inte väljer en oproportionerligt ingripande åtgärd. Det går därför inte att förstå varför kommissionen har valt att dra in hela det tilldelade stödet. Korrektionskoefficienter på 100 procent tillämpas bara när bristerna i systemen eller oegentlighetens allvar motsvarar ett totalt åsidosättande av gemenskapsbestämmelserna vilket innebär att samtliga betalningar har skett i strid med reglerna. När detta inte är fallet, ska myndigheterna föreslå korrigeringar på 5, 2 eller till och med 0 procent.

Svårigheterna att tolka bestämmelsen i fråga är en avgörande faktor i förmildrande riktning, som kommissionen alltid ska beakta. Under de beskrivna omständigheterna fanns det mindre ingripande åtgärder — en korrigering enligt en lägre sats eller med noll — för att uppnå det eftersträvade syftet. Även om kommissionen skulle besluta — vilket sökanden bestrider — att tillämpa en korrektionskoefficient på det tilldelade stödet, får således denna koefficient under inga omständigheter överskrida 5 procent, utan bör i stället vara lägre eller till och med noll.

6. Sjätte grunden: preskription

Möjligheten att kräva återbetalning av stöd för utgifter som hänförs till tiden före den 3 juni 2003 har under alla omständigheter preskriberats eftersom den sista fakturan är daterad den 28 februari 2003, dvs. tre månader och två dagar före datumet i fråga. Enligt förordning nr 2988/95⁽⁴⁾ av den 18 december 1995 är preskriptionstiden i dessa fall fyra år, räknat från den dag då oegentligheten begicks.

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 16/2003 av den 6 januari 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1164/94 beträffande stödberättigande utgifter i samband med insatser som edfinansieras av Sammanhållningsfonden (EUT L 2, s. 7).

(2) Rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond (EGT L 130, s. 1).

(3) EGT L 308, 8.12.2000, s. 26.

(4) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Talan väckt den 2 augusti 2013 — Companhia Previdente och Socitrel mot kommissionen

(Mål T-409/13)

(2013/C 367/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lissabon, Portugal) och

SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugal) (ombud: advokaterna D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho och T. Luísa Faria)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning och är välgrundad,
- ogiltigförklara beslut D/2013/048425 antaget av kommissionens generaldirektorat för konkurrens den 24 maj 2013 om avslag på ansökan om nedsättning, på grund av påstått bristande betalningsförmåga, av det bötesbelopp som Socitrel påförts i ett beslut om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet i vilket även Companhia Previdente ålades solidariskt betalningsansvar för bötesbeloppet, och
- sätta ned bötesbeloppet på grund av sökandenas bristande betalningsförmåga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF, genom att bortse från de uppgifter som anförts av koncernen Companhia Previdente angående dess bristande betalningsförmåga
 - Sökandena anser att artikel 296 FEUF har åsidosatts genom att beslutet om avslag på ansökan om nedsättning av bötesbeloppet, på grund av bristande betalningsförmåga, inte motiverats i vederbörlig ordning. Det har i beslutet nämligen inte gjorts en specifik bedömning av de rekvisit som ska vara uppfyllda för att en nedsättning av ett bötes ska kunna beviljas på detta område. Dessa rekvisit framgår av Europeiska kommissionens beslutspraxis (särskild punkt 35 i Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003,⁽¹⁾ nedan kallade riktlinjerna) och av praxis från Europeiska unionens domstolar angående bristande betalningsförmåga. Inte heller har man i beslutet gjort en vederbörlig prövning av de argument som Companhia Previdente framfört i förfarandet vid Europeiska kommissionen i fråga om att en del av koncernen uppfyller de nämnda rekvisiten.
2. Andra grunden: Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, uppenbart felaktig bedömning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen, genom att bötesbeloppet inte satts ned trots att koncernen Companhia Previdente saknade betalningsförmåga

— Sökandena gör gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, en uppenbart felaktig bedömning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom den inte i vederbörlig utsträckning beaktat samtliga relevanta omständigheter och inte heller på ett adekvat sätt har granskat den bevisning som Companhia Previdente gett in under förfarandet för omprövning av bötesbeloppet med hänsyn till den bristande betalningsförmågan, enligt punkt 35 i riktlinjerna. Kommissionen har till följd härav bibehållit ett bötesbelopp som överstiger koncernens nuvarande finansiella förmåga.

Sökandena yrkar dessutom, med stöd av artikel 261 FEUF, att det bötesbelopp som Socitrel påförts, och för vilket Companhia Previdente är solidariskt betalningsskyldigt, ska sättas ned på grund av bristande betalningsförmåga.

(¹) EUT 2006, C 210, s. 2.

Talan väckt den 20 augusti 2013 — Mohammed Moghaddami Fard mot rådet

(Mål T-439/13)

(2013/C 367/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mohammed Moghaddami Fard (Teheran, Iran) och Ahmad Sarkandi (Förenade Arabemiraten) (ombud: M. Taher, solicitor, M. Lester, barrister och S. Kentridge QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, s. 10–14) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, s. 3–7),

— förplikta rådet att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Som första grund görs gällande att rådet har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att anse att något av de uppräknade kriterierna uppfyllts avseende någon av sökandena, och att det inte finns någon rättslig grund för uppförandet av sökandena på förteckningen.

2. Den andra grunden hänför sig till att rådet har avsett att införa ett reseförbud för sökandena utan någon riktig rättslig grund.

3. Den tredje grunden avser att rådet har misslyckats med att framföra tillfredsställande och tillräckliga argument för att inbegripa sökandena i de omtvistade åtgärderna.

4. Som fjärde grund anförs att rådet har misslyckats med att säkerställa sökandenas rätt till försvar och till en effektiv domstolsprövning.

5. Som femte grund anförs att rådets beslut att utpeka sökandena har kränkt sökandenas grundläggande rättigheter, inbegripet deras rätt till skydd av egendom, skydd för familjeliv, näringsfrihet och sökandenas goda namn, utan rättfärdigande eller proportionalitet.

Överklagande ingett den 20 september 2013 av AN av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 juli 2013 i mål F-111/10, AN mot kommissionen

(Mål T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: AN (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna É. Boigelot och R. Murru)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva den som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 11 juli 2010 i mål F-111/10, AN mot kommissionen,

— återförvisa målet till personaldomstolen, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i första och andra instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen åsidosatte sin motive-ringskyldighet vid sin prövning av den grund som anfördes i första instans och som avsåg rättsstridigheten av en undersökning som utförts avseende klaganden. De skäl som personaldomstolen angav i punkterna 95 och 96 i den överklagade domen är nämligen felaktiga eller åtminstone otillräckliga och bristfälliga.

2. Andra grunden: Personaldomstolen missuppfattade de faktiska omständigheterna och bevisningen när den fann att klaganden rent faktiskt åtnjutit det skydd som föreskrivs i artikel 22a.3 i tjänsteföreskrifterna och när den fann att klaganden inte hade angett några som helst indicier för att den administrativa undersökning som utförts avseende klaganden hade inletts i vedergällningssyfte.

Talan väckt den 30 september 2013 — Kenzo mot harmoniseringsbyrån — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Mål T-528/13)

(2013/C 367/56)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Kenzo (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi och N. Parrotta)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del det godkände internationell registrering nr. 1016724 avseende Europeiska unionen för varumärket "Kenzo Estate" för: "Olivolja (för mat), druvkärnolja (för mat), ätbara oljor och fetter, russin, bearbetade grönsaker och frukter, frysta grönsaker, frysta frukter, frysta baljväxter, bearbetade köttprodukter, bearbetade skaldjur" i klass 29; "Sötsaker, bröd och bullar, vit vinäger, olivdressing, smaktillsatser (andra än kryddor), kryddor, smörgåsar, pizzor, varmkorvar (smörgåsar), köttpajer, ravioli" i klass 30; och "druvor (färska), oliver (färska), frukter (färska), grönsaker (färska), frön och baljväxter" i klass 31,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandens rättegångskostnader i dessa förfaranden,
- förplikta Kenzo Tsujimoto att ersätta sökandens rättegångskostnader i förfarandena

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "KENZO ESTATE" för varor och tjänster i klasserna 29, 30, 31, 35, 41 och 43 — Internationell registrering nr W 1 016 724

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsvarumärke "KENZO" för varor i tjänsterna 3, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvist avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.5 i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 7 oktober 2013 — Vakoma mot harmoniseringsbyrån — VACOM (VAKOMA)

(Mål T-535/13)

(2013/C 367/57)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Vakoma GmbH (Magdeburg, Tyskland) (ombud: advokaten P. Kазzer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 1 augusti 2013 (ärende R 0908/2012-1) och delgavs sökanden den 6 augusti 2013 samt invändningsenhetens beslut nr B1 833 915 av den 12 mars 2012, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "VAKOMA" för varor och tjänster i klasserna 7, 40 och 42 — Ansökan om gemenskapsvarumärke nr 9 437 963

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: Gemenskapsordmärket "VACOM" för varor i klasserna 7, 9 och 42

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 4 oktober 2013 — Roeckl Sporthandschuhe mot harmoniseringsbyrån — Roeckl Handschuhe & Accessoires (formen av en hand)

(Mål T-537/13)

(2013/C 367/58)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (München, Tyskland) (ombud: advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG (München, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden den 22 juli 2013 i den del det innebär att intervenientens överklagande delvis bifalls och varumärkesansökan avslås med avseende på varor som omfattas av klass 18: *Läder och läderimitationer, speciellt portmonnäer, plånböcker, nyckelfodral, ingående i klass 18, och av klass 25: kläder, ingående i klass 25, och*
- förplikta intervenienten att ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för invändnings- och överklagandeförfarandet, samt förplikta svaranden (Harmoniseringsbyrån) att bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke i form av en hand för varor i klasserna 18, 25 och 28 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 6 961 965

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: Gemenskapsfigurmärket och det tyska figurmärket "Roeckl", vars framställning innehåller formen av en hand, för varor i klasserna 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvis upphävande av invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 4 oktober 2013 — Three-N-Products mot harmoniseringsbyrån — Munindra (PRANAYUR)

(Mål T-543/13)

(2013/C 367/59)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indien) (ombud: advokaten N. Colombo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Munindra Holding BV (Lelystad, Nederländerna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 25 juli 2013 (ärende R 638/2012-4) i dess helhet, och följaktligen avslå registreringsansökan,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta Three-N-Products Private Ltd:s rättegångskostnader, och
- förplikta Munindra Holding B.V. att ersätta Three-N-Products Private Ltd:s rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PRANAYUR" för varor i klasserna 5 och 30 — ansökan nr 7 170 095

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "AYUR" och figurmärken som innehåller ordet "Ayur"

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 20 oktober 2013 — Šumelj m.fl. mot Europeiska unionen

(Mål T-546/13)

(2013/C 367/60)

Rättegångsspråk: kroatiska

Parter

Sökande: Ante Šumelj (Zagreb, Kroatien), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Kroatien), Miroslav Lovreković (Križevci, Kroatien) (ombud: advokaten Mato Krmek)

Svarande: Europeiska unionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— genom mellandom slå fast att Europeiska kommissionen inte har uppfyllt sin förpliktelse att övervaka genomförandet av Kroatians anslutningsfördrag med Europeiska unionen i enlighet med artikel 36 i anslutningsfördraget (bilaga VII, punkt 1), vad gäller inrättandet i det kroatiska rättsväsendet av den offentliga befattningen exekutor.

— förplikta Europeiska unionen att ersätta den skada (materiell och ideell skada) sökandena har lidit, i enlighet med Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar enligt artikel 340 andra stycket FEUF,

— förplikta Europeiska unionen att ersätta rättegångskostnaderna,

— samt därutöver låta överläggningarna avseende de yrkade beloppen anstå till dess förevarande mellandom vunnit laga kraft.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Europeiska unionen åsidosatte artikel 36 i anslutningsakten (bilaga VII, punkt 1) som ingår i det fördrag om anslutning till Europeiska unionen som slutits mellan Republiken Kroatien och Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 300, 2013, s. 7), genom att inte invända mot upphävandet av de lagar om inrättande av den offentliga befattningen exekutor som Kroatien hade antagit under anslutningsförhandlingarna med Europeiska unionen. I artikel 36 i anslutningsakten anges att kommissionen noga ska övervaka alla åtaganden Kroatien har ingått under förhandlingarna om anslutning till Europeiska unionen, och följaktligen, de rättsliga åtaganden som Kroatien har ingått med avseende på inrättandet av den offentliga befattningen exekutor och vad gäller skapandet av alla nödvändiga förutsättningar för att fullt ut genomföra denna profession i den kroatiska rättsordningen före den 1 januari 2012.

2. Europeiska kommissionen har genom detta åsidosättande orsakat en direkt skada för sökandena, vilka har utnämnts till den offentliga befattningen exekutor och haft berättigade förväntningar på att tillträda dessa poster den 1 januari 2012.

3. Kommissionen har genom att underlåta att uppfylla sina skyldigheter enligt anslutningsfördraget uppenbart och allvarligt överträtt gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning, och således orsakat sökandena (utnämnda till den offentliga befattningen exekutor), i strid med vederbörandes berättigade förväntningar, betydande materiell och ideell skada som den är skyldig att ersätta i enlighet med artikel 340 andra stycket FEUF.

Talan väckt den 8 oktober 2013 — Rosian Express mot harmoniseringsbyrån (formen på en ask)

(Mål T-547/13)

(2013/C 367/61)

Ansökan är avfattad på rumänska

Parter

Sökande: Rosian Express (Mediaș, Rumänien) (ombud: advokaten E. Grecu)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av femte överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Tredimensionellt varumärke som har formen av en ask för varor och tjänster i klasserna 28 och 35

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 15 oktober 2013 Aderans mot harmoniseringsbyrån mot harmoniseringsbyrån — Ofer (VITALHAIR)

(Mål T-548/13.)

(2013/C 367/62)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Aderans Company Ltd (Tokyo, Japan) (ombud: advokaten M. Graf)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ofer (Troisdorf, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 1 augusti 2013 i ärende R 1467/2012-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "VITALHAIR" för varor och tjänster i klasserna 3, 21 och 26 — registreringsansökan nr 7 254 378

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Ofé

Varumärke eller kännetecknen som åberopats: Gemenskapsordmärket "Haarvital" och det tyska figurmärket "HAARVITAL" för varor och tjänster i klasserna 3, 26 och 44

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 42.2 och 42.3 samt artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 14 oktober 2013 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-549/13)

(2013/C 367/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: G. De Bergues, D. Colas och C. Candat)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfakött,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom det inte klart och tydligt framgår hur kommissionen har resonerat, vilket innebär att de berörda inte har kunnat få kännedom om skälen för den angripna förordningen. Sökanden gör gällande:
 - att skyldigheten att motivera den angripna förordningen var särskilt viktig med hänsyn till att kommissionen förfogade över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den antog rättsakten, och

— att kommissionen var skyldig att utveckla sitt resonemang uttryckligen, eftersom den angripna förordningen, genom att exportbidraget för fjäderfäkött däri fastställdes till noll, går märkbart längre än de tidigare förordningarna på samma område.

2. Enligt den andra grunden, bestående av två delgrunder, har kommissionen åsidosatt artikel 164.3 i den enda förordningen om gemensam organisation av jordbruksmarknaderna ⁽¹⁾ genom att hävda att situationen på marknaden, samt det inhemska och det internationella sammanhang som förelåg då den angripna förordningen antogs, motiverade att exportbidragen för fjäderfäkött fastställdes till noll. Sökanden gör gällande att

— kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av marknadssituationen,

— det är uppenbart att kommissionen har överskridit gränserna för sin skönmässiga bedömning genom att vid antagandet av den angripna förordningen beakta den nyligen införda reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och förhandlingarna angående den gemensamma organisationen av marknaden, vilka är omständigheter som inte anges i den uttömmande uppräknings i artikel 164.3 i den enda förordningen om gemensam organisation av jordbruksmarknaderna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter

Talan väckt den 15 oktober 2013 — Radecki mot harmoniseringsbyrån — Vamed (AKTIVAMED)

(Mål T-551/13)

(2013/C 367/64)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Michael Radecki (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Menebröcker och V. Töbelmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Vamed AG (Wien, Österrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av första överklagandenämnden den 18 juli 2013 (ärende R 365/2012-1), och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Michael Radecki

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket AKTIVAMED för varor och tjänster i klasserna 5, 11 och 44 — Gemenskapsvarumärkesansökan nr 8 958 886

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Vamed AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats: österrikiska figurmärken och den internationella registreringen VAMED för varor och tjänster i klasserna 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44 och 45

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 17 oktober 2013 — European Dynamics Luxembourg och Evropaïki Dynamiki mot Europeiska gemensamma företaget för Iter och utveckling av fusionsenergi

(Mål T-553/13)

(2013/C 367/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), och Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grekland) (ombud: advokaten D. Mabger)

Svarande: Europeiska gemensamma företaget för Iter och utveckling av fusionsenergi

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara svarandens beslut den 7 augusti 2013 att inom ramen för upphandlingsförfarande F4E-ADM-0464 (EUT/S 213-352451) tilldela ramavtalet för tjänster som tilldelas i flera led med beteckningen "Provision of Information and Communications Technology (ICT) Projects to Fusion for Energy" (EUT 2013/S 198-342743),

- förplikta svaranden att utge skadestånd för förlorad möjlighet att erhålla tilldelning av kontraktet,
- förplikta svaranden att utge skadestånd i avhållande syfte, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandenas kostnader och utgifter för väckande av denna talan, även om den skulle ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: svaranden har inte iakttagit EU:s lagstiftning eftersom den bedömde anbuden och tilldelade kontraktet efter det att anbuden upphört att gälla.
2. Andra grunden: Svaranden har inte iakttagit EU:s lagstiftning eftersom den underlät att fullgöra sin motiveringsskyldighet. Svaranden tillställde sökandena en utvärderingsrapport som inte innehöll några konkreta utvärderingskommentarer avseende sökandenas anbud.

Talan väckt den 22 oktober 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-556/13)

(2013/C 367/66)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten T. Schulte-Beckhausen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 21 augusti 2013 (ärende R 2064/2012-4), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Original Eau de Cologne" för varor i klass 3 – Ansökan nr 10 787 794

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning (EG) nr 207/2009

Talan väckt den 24 oktober 2013 — Konungariket Spanien mot kommissionen

(Mål T-561/13)

(2013/C 367/67)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, såvitt Konungariket Spaniens utgifter för ICDN-stöd till landsbygdsutvecklingen i Galicien 2007–2013 till ett belopp av 757 968,97 euro undantas från EU-finansiering, vilket motsvarar naturbetingande svårigheter, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser kommissionens genomförandebeslut 2013/433/EU av den 13 augusti 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Åsidosättande av artiklarna 10.2, 10.4 och 14.2 i förordning nr 1975/2006.

— Konungariket Spanien hävdar att skyldigheten att inventera antalet djur i samband med kontroller på plats av ICDN-stödet strider mot den kontinuitet som gäller för djurtäthetskriteriet och mot likabehandlingsprincipen. Konungariket Spanien hävdar vidare att kommissionen tolkade bestämmelserna felaktigt när den fann att det spanska systemet inte var lämpligt för att kontrollera djurtäthetskriteriet.

2. Åsidosättande av artikel 2.2 i förordning i förordning nr 1082/2003 och artikel 26.2 b i förordning nr 796/2004.

— Konungariket Spanien hävdar att det angripna beslutet åsidosätter dessa bestämmelser genom att kräva att det ska ske en inventering av antalet djur när det görs en kontroll på plats av djurtäthetskriteriet.

Talan väckt den 24 oktober 2013 — Belgien mot kommissionen

(Mål T-563/13)

(2013/C 367/68)

Rättegångspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux och M. Jacobs, biträdda av advokaterna F. Tuytschaever och M. Varga)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan till sakprövning och bifalla den, och således ogiltigförklara den del som avser Konungariket Belgiens utgifter på 4 108 237,42 euro eller åtminstone begränsa det belopp som ska utslutas från finansiering till 1 268 963,04 euro.

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2013/433/EU av den 13 augusti 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbru-

ket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾ rörande utgifter som burits av Konungariket Belgien.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av rättsäkerhetsprincipen genom att sökanden endast delvis kan förstå vad som läggs sökanden till last i det angripna beslutet.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 125, 125b.1 och 125s i förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽²⁾ och artikel 28.1, 29 och 33 i förordning nr 1580/2007 ⁽³⁾ genom att kommissionen har fastställt att Greenbow cvba felaktigt godkändes som producentorganisation.

3. Tredje grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att kommissionen inte begränsade den finansiella korrektionen till utgifter som avser medlemmar i Greenbow som inte självständigt kunde godkännas som producentorganisation.

⁽¹⁾ EUT L 219, s. 49

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation för jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1)

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2220/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, s. 1).

Talan väckt den 25 oktober 2013 — Agriconsulting Europe mot kommissionen

(Mål T-570/13)

(2013/C 367/69)

Rättegångspråk: italienska

Parter

Sökande: Agriconsulting Europe SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten R. Sciaudone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bevilja begäran om utredningsåtgärd,

— förplikta kommissionen att utge skadestånd för skadorna vilkas omfattning angetts i ansökan med lämpligt tillägg,

- bevilja konfidentiell hantering av viss information i bilagorna A.23 och A.24,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Den aktuella talan hänför sig till erhållande av ersättning för skador som lidits på grund av fel som sökanden anser att kommissionen gjorde sig skyldig till inom ramen för upphandlingen "Upprättande av en nätverksenhet för genomförande av det europeiska innovationspartnerskapets "Produktivitet och hållbarhet inom jordbruk" (AGRI-2012-EIP-01)

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden hänför sig till en oriktig bedömning av anbudet och åsidosättande av principen om likabehandling avseende tilldelningskriterium nummer 1.

Det görs gällande följande:

- Utvärderingskommittén gjorde fel vid bedömningen att Agriconsulting inte har lagt fram synpunkter avseende kommunikationsstrategin, då sökandens anbuds tekniska del innehöll sex sidor där sådana synpunkter har utvecklats i omfattande grad.
- Utvärderingskommittén har åsidosatt principen om likabehandling genom att bedöma kommunikationsstrategin för sökandens anbud inom ramen för kriterium nummer 1, samtidigt som samma aspekter i det utvalda företagets anbud bedömdes inom ramen för kriterium nummer 2.

2. Den andra grunden avser en oriktig bedömning av anbudet och en felaktig tolkning och tillämpning av tilldelningskriterium nummer 2.

Det görs gällande följande:

- Utvärderingskommittén har felaktigt fastslagit att det är nödvändigt att säkerställa att ett visst antal fast anställda finns på plats och att sökandens anbud på grund av detta måste bedömas negativt.
 - Utvärderingskommittén har underlåtit att bedöma utlåtande från externa experter.
3. Den tredje grunden gäller en oriktig bedömning av anbudet, åsidosättande av reglerna för upphandlingar som finansieras med EU-medel och åsidosättande av konkurrensreglerna avseende tilldelningskriterium nummer 3.

- Det görs gällande att utvärderingskommittén genomförde en ny bedömning av faktorer som redan varit föremål för bedömning vid den föregående urvalsfasen och därmed bröt mot de avgränsningar och bestämmelser som reglerar urvalsfasen och tilldelningsfasen.

4. Som fjärde grund anförs, avseende tilldelningskriterium nummer 3, åsidosättande av proportionalitetsprincipen och skyldigheten att använda tilldelningskriterier som inte kan blandas ihop med urvalskriterierna.

- Det görs gällande att om det godtas att tilldelningskriterium nummer 3 möjliggör en bedömning grundad enbart på numeriska data avseende personalen, skulle kriteriet vara oproportionerligt och olämpligt för att uppnå syftet, att fastställa det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, och skulle strida mot kravet att, i slutet av den jämförande bedömningen av anbudet, använda tilldelningskriterier som inte kan blandas ihop med anbudets administrativa urvalskriterier.

5. Den femte grunden gäller, avseende tilldelningskriterium nummer 3, åsidosättande av principen om åtskillnad av de olika faserna vid en offentlig upphandling som föreskriver tilldelning till det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

- Det görs gällande att utvärderingskommittén, genom att använda information om upphandlingen inom ramen för utvärderingsfasen av det finansiella anbudet för att ändra bedömningen vid den föregående kvalitetsutvärderingsfasen för sökandens anbud, bröt mot principen om åtskillnad av de olika faserna vid en offentlig upphandling som använder sig av metoden för tilldelning till det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

6. Den sjätte grunden avser, gällande tilldelningskriterium nummer 3, ett uppenbart fel vid bedömningen av anbudet avseende möjligheten att genomföra de viktigaste uppdragen.

- Det görs gällande att utvärderingskommittén, i motsats till vad som föreskrivs i kontraktshandlingarna, bedömde att gruppledaren och dennes ställföreträdare begränsade delaktighet i arbetet avseende tillsyn och kontroll över ytterligare uppdrag skulle göra det omöjligt att genomföra de viktigaste uppdragen.

7. Den sjunde grunden hänför sig till en felaktig tolkning och tillämpning av begreppet onormalt lågt anbud.

- Det görs gällande att utvärderingskommittén har påvisat en avvikelse med hänvisning endast till en del av uppdragen (tilläggsuppdragen), dock utan att bedöma om sådana "avvikelser" skulle innebära att hela sökandens anbud i själva verket är otillförlitligt eller olämpligt för att uppnå verkställigheten av föremålet för kontraktet.

8. Som åttonde grund görs gällande att de parametrar som har använts för tillämpningen av begreppet onormalt lågt anbud är godtyckliga och orimliga samt strider mot principerna om rättssäkerhet och likabehandling.

- Det görs gällande att utvärderingskommittén har använt godtyckliga och orimliga kriterier för att bedöma i vilken grad sökandens anbud var onormalt, utan att ta hänsyn till sökandens organisatoriska och affärsmässiga kapacitet.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 19 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-91/13)

(2013/C 367/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut om återbetalning av det utlandstillägg och resetillägg som sökanden erhållit under sin utstationering i Tyskland, samt återbetalning till sökanden av de belopp som redan hållits inne jämte ersättning för ideell skada.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 december 2012 om att sökanden skulle betala åter det utlandstillägg och resetillägg som han erhållit under sin utstationering i Tyskland,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 juni 2013 om avslag på sökandens klagomål,
- förplikta kommissionen att återbetala de belopp som redan hållits inne av tillsättningsmyndigheten jämte dröjsmålsränta enligt Europeiska centralbankens räntefot med tillägg av två procentenheter,
- förplikta kommissionen att utge skadestånd för ideell skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet uppskattas till 5 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-96/13)

(2013/C 367/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att ändra sökandens tjänsteplacering med retroaktiv verkan från delegationen i Västbanken och Gazaremsan i östra Jerusalem till GD Transport och rörlighet MOVE/ENER i Bryssel.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara gruppchefens beslut om omplacering av personal, karriär- och resultatplanering av den 25 januari 2013, genom vilket sökandens tjänsteplacering ändrades med retroaktiv verkan från den 1 januari 2013 till GD Transport och rörlighet, direktoratet Gemensamma resurser MOVE/ENER i Bryssel 1, och
- förplikta kommissionen att till sökanden betala ett symboliskt skadestånd på en euro för materiell och ideell skada samt att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 oktober 2013 — ZZ mot parlamentet

(Mål F-98/13)

(2013/C 367/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna A. Salerno och B. Cortese)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet om fastställande av förteckningen över de tjänstemän som befordrades under 2012 års befordringsomgång, såvitt sökandens namn inte anges bland de icke godkända tjänstemän i lönegrad AST 6 som befordrades till lönegrad AST 7 och förteckningen innehåller namnet på en annan tjänsteman.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- Ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att fastställa förteckningen över de tjänstemän som befordrades under 2012 års befordringsomgång, såvitt sökandens namn inte

anges bland de icke godkända tjänstemän i lönegrad AST 6 som befordrades till lönegrad AST 7 och förteckningen innehåller namnet på en annan tjänsteman.

- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 oktober 2013 — ZZ mot ECB

(Mål F-99/13)

(2013/C 367/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbusche)

Svarande: Europeiska centralbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av 2012 års betygsrapport och av de beslut som antagits med den rapporten som grund samt skadestånd för ideell skada

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara bedömningen av sökanden avseende år 2012,
- om det behövs, ogiltigförklara beslutet av den 18 april 2013 om avslag på ansökan om ett administrativt förfarande samt beslutet av den 23 juli om avslag på klagomålet,
- ogiltigförklara samtliga beslut som antagits med stöd av den rättsstridiga bedömningen avseende år 2012,
- förplikta att svaranden att utge skadestånd för sökandens ideella skada med 10 000 euro, uppskattad i enlighet med rätt och billighet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 7 oktober 2013 — ZZ mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål F-101/13)

(2013/C 367/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (EEAS)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 19 december 2012, vilket trädde i kraft den 1 juli 2013, om att inte längre bevilja något tillägg för levnadsvillkor enligt artikel 10 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän som tjänstgör i Republiken Mauritius.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att från och med den 1 juli 2013 inte längre utbetala tillägg för levnadsvillkor i den mening som avses i artikel 10 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna,
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 14 oktober 2013 — ZZ mot EMA

(Mål F-103/13)

(2013/C 367/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Svarande: EMA

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport avseende perioden 15 september 2010 till den 16 januari 2012.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens betygsrapport avseende dennes prestation under perioden från den 15 september 2010 till den 15 september 2012 som slutfördes den 16 januari 2013,
- ogiltigförklara, i den mån som det är nödvändigt, det beslut som meddelades av EMA:s ställföreträdande ordförande den 2 juli 2013, genom vilket sökandens överklagande av den 6 mars 2013 av det nämnda beslutet delvis avslogs,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader i förevarande förfarande.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV